

NIEBIESKI SZKAPLERZ

Modlitewnik

NIEBIESKI SZKAPLERZ

Modlitewnik dla członków
Bractwa Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny
przy Zgromadzeniu Księży Marianów

Obraz Matki Bożej Niepokalanej namalowany na zamówienie marianów przez Franciszka Smuglewicza (1745-1807) i około 1780 roku umieszczony w kościele św. Wita w Rzymie

NIEBIESKI SZKAPLERZ

Modlitewnik dla członków
Bractwa Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny
przy Zgromadzeniu Księży Marianów

Redakcja
Janusz Kumala MIC
Andrzej R. Mączyński MIC

Licheń Stary 2017

© Centrum Formacji Maryjnej „Salvatoris Mater”, Licheń Stary 2017

Na okładce

„*Niewiasta apokaliptyczna*” – *Najświętsza Maryja Panna
Niepokalanie Poczęta*, Janis Balabon,
2010 (Dom generalny Księży Marianów w Rzymie, Włochy)

Wybór tekstów

*Janusz Kumala MIC, Andrzej R. Mączyński MIC,
Konstanty Osiński, Rafał Zalewski MIC*

Adiustacja polonistyczna

Halina Mastalska

Korekta

Maria Nowakowska

Współpraca

Maciej P. Talar, Grażyna Michalak

Projekt okładki i skład komputerowy

Agnieszka Małolepsza

Imprimi potest

ks. dr Tomasz Nowaczek MIC,
Przełożony Prowincji Polskiej Zgromadzenia Księży Marianów
Warszawa, dnia 23 sierpnia 2017 r.
N. 448/17

ISBN 978-83-63475-45-1

Publikacja wydana przy współudziale finansowym Generalnego
Promotora Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP
www.padrimaryni.org

Wydawca

Centrum Formacji Maryjnej „Salvatoris Mater”
ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary
tel. (63) 270 77 20
e-mail: mater@marianie.pl
www.maryja.pl
www.facebook.com/CentrumFormacjiMaryjnej
www.facebook.com/NiepokalanePoczecieMaryi

został(a) przyjęty(a) do

**Bractwa Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny**

dzięki czemu ma duchowy udział w życiu,
modlitwach i dobrych dziełach
Zgromadzenia Księży Marianów

oraz obłóczono go(ją) w

Szkaplerz Niepokalanego Poczęcia NMP

dzięki czemu ma udział
we wszystkich odpustach i dobrach duchowych
udzielonych przez Stolicę Apostolską
osobom noszącym Niebieski Szkaplerz

Ww. wpisano do Księgi Bractwa pod nr

Ceremonia przyjęcia do Bractwa
i nałożenia szkaplerza miała miejsce

w dnia

Dokonał jej:

ks.

marianin

*Niepokalane Poczęcie,
Peter Paul Rubens (1577-1640),
Muzeum Prado (Madryt)*

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	11
Historia Zgromadzenia Księży Marianów oraz Bractwa Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny	13
Historia Szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP	27
Co to jest szkaplerz?	27
Rodzaje szkaplerzy	28
Niebieski Szkaplerz	31
Teologia Niebieskiego Szkaplerza	35
Aprobata Kościoła	35
Podstawy biblijne	38
Znaczenie mistyczne	42
Duchowość Zakonu Pustelniczek Niepokalanego Poczęcia NMP	42
Specjalne łaski	44
Symbolika	45
Zadania szkaplerza	47

Korzystanie z łask związanych z Bractwem Niepokalanego Poczęcia NMP	49
Zobowiązania noszących Niebieski Szkaplerz i należących do Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP	50
Natura Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP, jego cele i duchowe korzyści	50
Cele bractwa	51
Odpusty szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP	55
 Modlitwy do Matki Bożej Niepokalanie Poczętej	 59
Akt codziennego oddania się Matce Bożej	60
Koronka dziesięciu cnót ewangelicznych NMP	60
Anioł Pański	62
Pod Twoją obronę	63
Witaj, Królowo	64
Modlitwa św. Bernarda z Clairvaux	64
Modlitwa według słów św. Bernarda	65

Modlitwa do Niepokalanej o życie w świętości	66
Modlitwa na uroczystość Niepokalanego Poczęcia Maryi	68
Litania do Najświętszej Maryi Panny (Loretańska)	69
Litania o Niepokalanym Poczęciu NMP	73
Litania z tajemnic życia Maryi	76
Litania bł. kard. J. Newmana do Niepokalanego Serca Maryi	78
Nowenna przed uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP	79
Modlitwy za zmarłych	85
Modlitwy za zmarłych na każdy dzień tygodnia	86
Modlitwa za wszystkich zmarłych	90
Modlitwa bł. kard. Newmana za zmarłych	91
Akt heroicznej miłości	93
Akt miłosierdzia za poddanych oczyszczeniu	93
Litania za zmarłych	94

Modlitwy o nawrócenie grzeszników i miłosierdzie Boże nad światem	99
Modlitwa za grzeszników	100
Akt ofiarowania za grzeszników	101
Modlitwa do miłosierdzia Bożego	102
Modlitwa o miłosierdzie Boże	103
Modlitwa o serce miłosierne	104
Zawierzenie Miłosierdziu Bożemu	105
Litania uwielbienia Miłosierdzia Bożego	106
Koronka do Miłosierdzia Bożego	109
Akt zawierzenia świata Miłosierdziu Bożemu przez św. Jana Pawła II	110
Przyjęcie do Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP	111

ANEKS

Statut Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP	137
Fotografie	161

WPROWADZENIE

Znak Niebieskiego Szkaplerza przypomina, że Bóg wprowadził nas na maryjną drogę życia. Jesteśmy bowiem Jego dziećmi i przez bramę chrztu świętego weszliśmy do wspólnoty Kościoła, aby razem z braćmi i siostrami w wierze pielgrzymować w stronę nieba. Naszą Matką i Przewodniczką jest Maryja, której piękno życia inspiruje nas w realizacji naszego powołania do świętości.

Szkaplerz Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny przyjmuje ci, którzy odkrywają piękno życia z Maryją i pragną Ją naśladować, aby coraz bardziej być podobnym do Jezusa.

Niebieski Szkaplerz należy do zewnętrznych znaków uczniów i uczennic w szkole duchowości Niepokalanego Poczęcia, której inspiratorem i mistrzem jest św. Stanisław Papczyński, Założyciel Zgromadzenia Księży Marianów.

W misterium Niepokalanego Poczęcia Maryi poznajemy, że Źródłem zbawienia jest Bóg. To w Jego bezinteresownej i darmowej

miłości odnajdujemy sens naszego życia. Blask Pełnej Łaski inspiruje nas do troski o piękno naszych serc, aby zawsze były mistycznymi świątyniami Boga, świętymi i nieskalanymi.

Decyzja o przyjęciu szkaplerza już jest łaską Boga i Jego zaproszeniem, aby jeszcze mocniej zaangażować się w realizację chrześcijańskiego powołania. Aby żyć w przyjaźni z Bogiem i z ludźmi na wzór Maryi.

Duchowa więź z Maryją zachęca nas do budowania braterskiej wspólnoty z tymi, dla których Maryja także jest Mistrzynią życia. Niech zatem przynależność do Bractwa Niepokalanego Poczęcia jeszcze bardziej mobilizuje nas do wiernej miłości Boga i ludzi.

ks. Janusz Kumala MIC

**HISTORIA ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW
ORAZ BRACTWA NIEPOKALANEGO POCZĘCIA
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY**

**Zgromadzenie Księży Marianów
Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny**

Zgromadzenie Księży Marianów powstało w 1670 roku i jest pierwszym zakonem męskim powstałym na terenie Polski, które założył Polak – św. o. Stanisław od Jezusa i Maryi Papczyński (1631-1701), urodzony w Podegrodziu k. Starego Sącza. Kolebką zakonu jest Puszcza Mariańska k. Skiernewic na Mazowszu. Stolica Apostolska zatwierdziła Zakon Marianów w 1699 r. na podstawie *Reguły dziesięciu cnót ewangelicznych NMP*. Ojciec Założyciel postawił swoim zakonnikom trzy cele:

- szerzenie kultu Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny,
- pomoc zmarłym w czyśćcu cierpiącym, a zwłaszcza ofiarom wojen i epidemii, jak

również tym, którzy zmarli nieprzygotowani na śmierć,

- działalność apostołską, zwłaszcza wśród duchowo zaniedbanych.

Święty o. Stanisław był także gorliwym apostołem trzeźwości, którą uczynił jedną z charakterystycznych cech swojego zakonu. W początkowych latach rozwój nowej wspólnoty napotykał poważne trudności. Jej istnienie w pewnych momentach było zagrożone. Jednak wspólnota założona przez o. Papczyńskiego okazała się silniejsza od wszelkich przeciwności, które napotykała na przestrzeni wieków.

Umocnienie i rozszerzenie Zgromadzenia Księży Marianów w XVIII stuleciu było w wielkiej mierze zasługą czcigodnego sługi Bożego o. Kazimierza od św. Józefa Wyszyńskiego (1700-1755), jednego z najwierniejszych synów duchowych św. Stanisława. Za czasów o. Kazimierza Zgromadzenie założyło nowe klasztory na terenie Litwy i Rusi, a także zostało przeszczepione do Portugalii. Dzięki wysiłkom o. Kazimierza wzrosła znacznie liczba marianów, a sam zakon stał się wspólnotą międzynarodową.

W jego skład wchodził wówczas: Polacy, Litwini, Czesi, Rusini, Portugalczycy, Węgrzy, Francuzi i Włosi. W II połowie XVIII wieku marianie założyli również klasztor w Rzymie.

Dynamiczny rozwój zakonu załamał się wraz z upadkiem politycznym Polski w czasie rozbiorów pod koniec XVIII i w ciągu XIX w. W 1864 r. na mocy dekretu wydanego przez władze carskie uległ on kasacji i został skazany na powolne wymarcie. W 1909 r., w przededniu jego całkowitego wygaśnięcia, w konspiracji przed carskimi władzami, do zakonu marianów wstąpił profesor Akademii Duchownej w Petersburgu ks. Jerzy Matulewicz (1871-1927), Litwin z pochodzenia, późniejszy biskup wileński, beatyfikowany przez papieża św. Jana Pawła II w Rzymie w 1987 r. Dokonał on dzieła odnowy i reformy Zgromadzenia, przywracając je do życia. Obecnie ok. pięciuset księży i braci marianów pracuje w dwudziestu krajach, m.in. prowadzą misje w Ameryce Południowej, Afryce i Azji.

Ważniejsze daty w historii Zgromadzenia Księży Marianów

11 XII 1670 – „Oblatio” o. Stanisława Papczyńskiego, czyli jego akt ofiarowania siebie Bogu i Maryi oraz publiczna deklaracja założenia Zgromadzenia Marianów.

24 X 1673 – bp Stanisław Jacek Świącicki zaaprobował pierwszy dom Zgromadzenia.

24 XI 1699 – Papież Inocenty XII aprobuje marianów jako zakon o ślubach uroczystych, składanych na „Regułę dziesięciu cnót ewangelicznych NMP”, która zobowiązywała ich do noszenia Niebieskiego Szkaplerza.

1786 – Stolica Apostolska ponownie zatwierdza zredegowane na nowo mariańskie konstytucje, które rozszerzyły zakres działalności apostolskiej o pracę w szkołach i głoszenie misji.

XVIII – XIX w. – Mariańskie klasztory w Rzymie, Portugalii, Polsce i na Litwie zostały poddane surowym represjom ze względu na panującą sytuację polityczną.

29 VIII 1909 – ks. Jerzy Matulaitis-Matulewicz złożył śluby zakonne i został przyjęty

do Zakonu Marianów w obecności o. Wincentego Sękowskiego – ostatniego żyjącego marianina.

28 XI 1910 – Papież św. Pius X aprobuje nowe konstytucje i odnowioną formę mariańskiego życia.

28 VI 1987 – Beatyfikacja arcybiskupa Jerzego Matulaitisa-Matulewicza – Odnowiciela marianów.

16 IX 2007 – Beatyfikacja o. Stanisława od Jezusa i Maryi Papczyńskiego – Założyciela marianów.

5 VI 2016 – Kanonizacja bł. o. Stanisława Papczyńskiego w Rzymie.

Historia Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP

Bractwo Niepokalanego Poczęcia NMP istnieje przy Zgromadzeniu Księży Marianów od XVIII w.

Święty o. Stanisław od Jezusa i Maryi Papczyński, założyciel Zgromadzenia Księży Marianów, uznał szerzenie czci Niepokalanego Poczęcia NMP za jeden z głównych celów

swojego zakonu. Założyciel marianów gorliwie zachęcał swoich duchowych synów do zakładania bractw Niepokalanego Poczęcia NMP przy kościołach mariańskich. Mówią o tym już pierwsze ustawy zakonu z lat 1694/1698. Były to bractwa wspomagające zmarłych cierpiących w czyśćcu. Święty o. Stanisław łączył bowiem kult Niepokalanego Poczęcia NMP z niesieniem pomocy zmarłym. Chciał nie tylko sam żyć wolny od zła i grzechu, ale także wspierać w dziele oczyszczenia ze skazy grzechu wszystkich tych, którzy cierpią w czyśćcu. Ostatni rozdział *Reguły dziesięciu cnót ewangelicznych NMP*, na podstawie której Zakon Marianów został zatwierdzony przez Stolicę Apostolską w 1699 r., zobowiązywał do noszenia szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP. Szkaplerz ten marianie nosili pod białym habitem. Zobowiązani na mocy swego powołania do szerzenia czci Niepokalanego Poczęcia Matki Najświętszej, pragnęli również propagować go wśród wiernych.

Czcigodny sługa Boży o. Kazimierz od św. Józefa Wyszyński (1700-1755) jako pierwszy z marianów zwrócił się do Księża Teatynów w Rzymie z prośbą o udzielenie

niezbędnego upoważnienia do błogosławienia i nakładania wiernym Niebieskiego Szkaplerza. Takie upoważnienie otrzymał w 1733 r., z obowiązkiem jego odnowy co trzy lata. Ojciec Kazimierz rezydował w tym okresie w Rzymie, gdzie pełnił obowiązki prokuratora generalnego marianów. Teatyni wówczas jako jedyni mieli władzę delegowania innych kapłanów do błogosławienia i nakładania wiernym szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP. Ojciec Wyszyński prawdopodobnie chciał uczynić noszenie Niebieskiego Szkaplerza i przypisane mu praktyki jednym z elementów pobożnościowych wspomnianego bractwa. Od tamtej pory członkowie „Bractwa Szkaplerznego” lub *naszego* bractwa (jak później marianie zaczęli określać bractwo Niepokalanego Poczęcia NMP) byli wpisywani do *Księgi Bractwa* i na znak przynależności do niego otrzymywali Niebieski Szkaplerz.

W mariańskim klasztorze w Goźlinie zachowała się oprawna w skórę osiemnastowieczna księga z wpisami osób przyjętych do tamtejszego Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP w latach 1777-1788. Jego członkowie, w większości mariańscy dobrodziejcy, pośród

których było wiele znanych osobistości, pełnili tam różne posługi w kościele w „dni świąteczne”. Jak mówił Statut bractwa, ich „pierwszym i głównym obowiązkiem, związanym ze szczególnym przyrzeczeniem, jest czcić, propagować i bronić honoru Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Jako znak zewnętrzny mają nosić szkaplerz koloru białego, ozdobiony kolorem niebieskim. Ten szkaplerz jest znakiem, a także dowodem protekcji Najświętszej Maryi Panny”.

Podobna do tej z Goźlina, *Księga Bractwa Niepokalanego Poczęcia z klasztoru marianów na górze Balsamão w Portugalii z 1774 r.* znajduje się dzisiaj w archiwum generalnym Zgromadzenia w Rzymie. Na jej mocno pożółkłych kartkach widnieje kilkaset imion i nazwisk osób, którym marianie nałożyli Niebieski Szkaplerz.

Pierwsza wzmianka o założeniu Bractwa Niepokalanego Poczęcia pojawia się w dokumentach mariańskich 26 czerwca 1734 roku. Mówi ona o oficjalnym ustanowieniu tego bractwa przy mariańskim kościele w Puszczy Mariańskiej – kolebce zakonu.

Księża Teatyni wielokrotnie odnawiali marianom przywilej udzielony po raz pierwszy o. Wyszyńskiemu. 30 sierpnia 1751 r., za pośrednictwem czcigodnego o. Kazimierza, teatyni ponownie udzielają przywileju nakładania Niebieskiego Szkaplerza – tym razem przełożonemu generalnemu oraz sześciu innym ojcom marianom w Polsce. Sługa Boży przed wyruszeniem do Portugalii raz jeszcze otrzymał od generała teatynów 5 maja 1753 r. przywilej rozprowadzania szkaplerza Niepokalanego Poczęcia, tym razem na terenie królestwa portugalskiego. Ponad 20 lat później, 26 stycznia 1776 r., kontynuator dzieła o. Wyszyńskiego w Portugalii, o. Aleksy Fischer, zwrócił się listownie do Księży Teatynów w Rzymie z prośbą o odnowienie pełnomocnictwa udzielonego w 1753 r.

Zawieruchy polityczne pierwszej połowy XIX w. były zapewne przyczyną trudności w porozumieniu z teatynami w Rzymie co do dalszego rozpowszechniania szkaplerza przez marianów w Polsce. Stąd uzasadnionym wydaje się fakt, że 20 lutego 1841 r. o. Jan Dziewulski zwrócił się bezpośrednio

do Stolicy Apostolskiej z prośbą o pozwolenie na dalsze propagowanie Niebieskiego Szkaplerza przez marianów.

W XIX w. szczególne zasługi w krzewieniu „naszego bractwa” przy kościołach prowadzonych przez zakon mieli trzej gorliwi i wyróżniający się formacją intelektualną i duchową mariańscy zakonnicy: o. Stanisław Pórzycki, o. Jerzy Naruszewicz i o. Aleksander Wilczyński. Jakie owoce przyniosła ich działalność duszpasterska oraz tych marianów, którzy podążyli za ich przykładem, niech świadczą dane statystyczne z 1888 r., dotyczące dekanatu w Mariampolu na Litwie. Marianie posiadali tam w owym czasie trzy klasztory: w Mariampolu, Mirosławiu i Iglówce i prowadzili pracę duszpasterską w okolicznych kościołach. W piętnastu istniejących wówczas w dekanacie kościołach działało dziewięćdziesiąt dziewięć różnych bractw. W każdym z tych kościołów istniało, oprócz kilku innych, również Bractwo Szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP.

Bractwa istniejące przy kościołach marianów wywierały znaczny wpływ na życie religijne i kult maryjny zarówno we własnych parafiach, jak i w okolicy. Przyczyniały się

one do odrodzenia moralnego społeczeństwa i nawoływały do działalności charytatywnej; przyczyniały się także do uświęcenia swych członków, propagując częstą spowiedź i uczestnictwo we Mszy św. przy okazji świąt maryjnych.

Odnowiciel i reformator zakonu mariańców, bł. abp Jerzy Matulaitis-Matulewicz, również zwrócił się do teatynów w Rzymie z prośbą o upoważnienie do nakładania Niebieskiego Szkaplerza; zostało ono mu udzielone 1 grudnia 1911 r.

3 czerwca 1992 o. Donald Petraitis MIC, ówczesny przełożony generalny mariańców, uzyskał dla siebie i swoich następców wieczyste upoważnienie od generała teatynów do błogosławienia i nakładania szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP. Powyższe upoważnienie zostało potwierdzone pismem przełożonego generalnego teatynów skierowanym do generała mariańców oraz generalnego promotora Stowarzyszenia Pomocników Mariańskich w dniu 19 marca 2005 r. W kolejnym piśmie, z 16 lipca 2008 r., generał teatynów udzielił przełożonemu generalnemu mariańców wieczystego prawa subdelegowania innych kapłanów, tak

mariańskich, jak również tych nieprzynależących do Zgromadzenia, do błogosławienia i nakładania Niebieskiego Szkaplerza zgodnie z kanonem 1169 Kodeksu Prawa Kanonicznego.

Na prośbę generalnego promotora Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP, które prowadzą marianie, przełożony generalny teatynów dekretem z 7 kwietnia 2015 r. (nr 001/2015) oficjalnie agregował bractwa zakładane przez Zgromadzenie Księży Marianów do Arcybractwa Niepokalanego Poczęcia NMP, które istnieje przy bazylice św. Andrzeja della Valle w Rzymie. General teatynów udzielił tym samym prawa współudziału we wszystkich dobrach duchowych, jakie Stolica Apostolska nadała wspomnianemu arcybractwu. W ten sposób, zgodnie ze swoją wiekową tradycją, marianie rozpowszechniają wśród wiernych noszenie wspomnianego szkaplerza, który stanowi widzialny znak pobożności i czci do Niepokalanego Poczęcia NMP członków bractwa, istniejącego przy Zgromadzeniu Księży Marianów niemalże od zarania jego historii. Prowadzenie Bractwa Niepokalanego

Poczęcia jest jedną z ważnych form, przez które Zgromadzenie szerzy cześć Niepokalanego Poczęcia Bożej Rodzicielki i wspiera zmarłych w czyśćcu cierpiących, których Niepokalana Matka Chrystusa jest szczególną wspomóżycielką.

Propagowanie szkaplerza Niepokalanego Poczęcia po przerwie spowodowanej kasatą zakonu podjęli na szerszą skalę w latach trzydziestych ubiegłego stulecia marianie na Litwie, a w latach sześćdziesiątych marianie z prowincji św. Stanisława Kostki w USA. Praktyka ta wywołała znaczny oddźwięk i została przeszczepiona także do Wielkiej Brytanii, Polski, Brazylii, Afryki oraz na Ukrainę. Dziś do Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP przy Zgromadzeniu Księży Marianów należy kilka tysięcy osób.

*Wizerunek Matki Bożej Niepokalanej
na tytułowej stronie portugalskiego wydania
książki „Uwiedomienie o sukience
albo o szkaplerzu Niepokalanego Poczęcia”
z 1758 roku*

HISTORIA SZKAPLERZA NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP

Co to jest szkaplerz?

Szkaplerz (nazwa wywodzi się od *scapula* – z łac. ramię, bark, plecy) jest to ubiór złożony z dwóch szerokich prostokątów materiału, bez rękawów, wkładany przez głowę na habit. Stanowi część stroju zakonnego niektórych zakonników, takich jak benedyktyni, karmelici i dominikanie. Czasem do szkaplerza przyszyty jest kaptur, na Wschodzie zwany *analobo*. Strój ten został wprowadzony w V wieku przez św. Benedykta jako *scapolare propter opera* – fartuch, który chronił habit na czas fizycznej pracy. Z czasem ów *scapolare* ulegał przeobrażeniu, stawał się coraz dłuższy, zmieniał się materiał, z którego był szyty. Przestał też być odzieniem ochronnym; pozostał symbolem, znakiem poświęcenia się Bogu. Pobożni autorzy mówili o nim: *iugum Christi* – Chrystusowe jarzmo. W XII wieku przepisy serwitów, benedyktynów w niektórych opactwach oraz karmelitów nakazywały

mnichom nawet spać w szkaplerzu, jako źródle ochrony duchowej w nocy.

W średniowieczu, kiedy wielu ludzi świeckich chciało w jakiś sposób uczestniczyć w duchowym życiu zakonów, zaczęły powstawać trzecie zakony, konfraternie, oblaci i inne stowarzyszenia. Znakiem przyjęcia do duchowej wspólnoty stało się nałożenie właściwego zakonowi szkaplerza, takiego, jakiego używali zakonnicy.

Rodzaje szkaplerzy

Istnieją różne szkaplerze w zależności od tego, z jakim zakonem są związane. Początek większości z nich łączy się z objawieniami Matki Najświętszej, zalecającej danemu zakonowi propagowanie określonego rodzaju szkaplerza. I tak najstarszy ze szkaplerzy – «biały» – (trynitarzy) Trójcy Przenajświętszej jest datowany na 1200 rok, «brązowy» – szkaplerz karmelitański pochodzi z 1251 r., a «czarny» – serwitów (Matki Bożej od Siedmiu Boleści) z 1255 r.

Większość szkaplerzy ma szczególny związek z Matką Bożą, i to nie tylko przez samo objawienie, które zapoczątkowało praktykę

danego szkaplerza, ale i przez pobożność związaną z jego noszeniem oraz przypisane mu obietnice. Spośród maryjnych szkaplerzy najbardziej czczonym, znanym i rozpowszechnionym jest szkaplerz karmelitański. Jego pochodzenie tonie w mrokach legendy. Według tradycji, szkaplerz ten w 1251 r. osobiście wręczyła Matka Boża wiekowemu i niezwykle pobożnemu generałowi karmelitów, bł. Szymonowi Stockowi. Matka Boża miała obiecać uniknięcie ognia piekielnego tym, którzy będą nosili karmelitański szkaplerz.

Początkowo szkaplerze wkładano na wierzchnią odzież lub na zbroję i ze szczególną dumą noszono w uroczystych momentach. Z upływem wieków, kiedy pobożność z zewnętrznej, ostentacyjnej, stawała się bardziej dyskretna, szkaplerz „powędrował” pod ubranie; jego wymiary z konieczności stawały się coraz mniejsze. Wygląd pozostał jednak ten sam: dwa kawałki materiału połączone tasiemkami, wkładane przez głowę, czasem ozdabiane haftem lub malowidłem. Był ukryty przed wzrokiem innych i kiedy ukazywał się oczom patrzących – jak na odsłoniętej piersi leżącego Reytana na ob-

razie Matejki – stanowił dla ludzi wstrząsające świadectwo.

Szkaplerz był zawsze nakładany przez osoby do tego upoważnione i zgodnie ze ściśle określoną ceremonią, kończącą się specjalnym błogosławieństwem. Przyjęcie szkaplerza w każdym przypadku oznaczało podjęcie konkretnych zobowiązań, które w swej treści nawiązywały do reguły życia danej wspólnoty zakonnej.

Kościół zawsze patrzył na szkaplerze przychylnie, obdarzając je odpustami, określając prawo i warunki ich nakładania, a nawet ustalając ich wygląd, wielkość i sposób noszenia. 6 grudnia 1910 r., dekretem Kongregacji Świętego Oficjum, Pius X zezwolił na zastępowanie każdego szkaplerza medalikiem z wizerunkiem Serca Pana Jezusa i Matki Bożej. Przepisy dotyczące nakładania go w nowej postaci, a także odpustów i błogosławieństw z nim związanych, pozostały jednak niezmienione. Nie ulega wątpliwości, że idea uczestnictwa ludzi świeckich w życiu duchowym zakonów, wyrażona w geście przyjęcia nowej szaty – nawet jeśli jest tylko szatą symboliczną (szkaplerz nazywany był także małym habitem) – przez wszystkie

wieki pozostawała w oczach Kościoła czymś pozytywnym i cennym.

Niebieski Szkaplerz

Szkaplerz ma swój początek we Włoszech, gdzie Czcigodna Sługa Boża Urszula Benincasa (1547-1618) założyła w 1583 roku Zgromadzenie Oblatek Niepokalanego Poczęcia NMP. Dała ona również początek Pustelniczkom Niepokalanego Poczęcia NMP. Reguły obu wspólnot zatwierdził papież Grzegorz XV w dniu 7 kwietnia 1623 r.

W Neapolu, w święto Ofiarowania Pańskiego 1617 r., Urszula po przyjęciu Komunii świętej miała widzenie Matki Bożej odzianej w białą szatę, na którą była narzucona druga szata koloru niebieskiego. Maryja trzymała w swych ramionach Dziecię Jezus. Otaczało Ją wiele postaci ubranych w podobny sposób. Matka Boża odezwała się do Urszuli tymi słowami: „Przestań płakać, Urszulo, i zamień swe westchnienia na radość serdeczną; słuchaj uważnie, co ci powie Jezus, którego trzymam na swym łonie”. Z kolei Chrystus objawił jej, że założy ona klasztor, w którym trzydzieści trzy zakonnice będą

wiodły życie samotne i odosobnione i będą odziane tak samo jak Najświętsza Maryja Panna, którą w swym widzeniu ujrzała Urszula. Osobom prowadzącym gorliwie ów tryb życia Zbawiciel obiecał specjalne łaski i wiele duchowych darów.

Czcigodna Sługa Boża prosiła Pana Jezusa, aby rozciągnął te łaski również na tych, którzy żyjąc w świecie, będą mieli szczególne nabożeństwo do tajemnicy Niepokalanego Poczęcia, zachowają czystość zgodnie ze swym stanem i będą nosili mały, Niebieski Szkaplerz. Jezus wysłuchał jej prośby i na dowód tego pokazał Urszuli w czasie objawienia mnóstwo aniołów rozdających Niebieskie Szkaplerze po całej ziemi (scenę tę przedstawiał fresk w klasztorze sióstr teatynek w Neapolu).

Rozradowana Urszula sporządziła szkaplerze podobne do oglądanych w widzeniu i poprosiła o ich pobłogosławienie, po czym rozdzielała je wiernym. Jeszcze za życia Urszuli praktyka noszenia Niebieskiego Szkaplerza zaczęła się szybko rozszerzać. Po śmierci Urszuli jej duchowe córki uznały propagowanie tego szkaplerza za specjalną misję swego zgromadzenia. 7 sierpnia 1793 r.

Pius VI uznał heroiczną cnotę Urszuli i ogłosił ją Czcigodną Sługą Bożą.

W 1633 r. zakon teatynów na kapitule generalnej uznał Oblatki Niepokalanego Poczęcia oraz wspólnotę mniszek, której początek dała wizja czcigodnej sługi Bożej Urszuli, za gałęzie swojego zakonu. Od tego momentu obie wspomniane wspólnoty przyjęły nazwę Teatynek od Niepokalanego Poczęcia NMP. Księża Teatyni również podjęli się rozpowszechniania szkaplerza Niepokalanego Poczęcia, co zostało prawnie usankcjonowane przez papieża Klemensa X w dniu 30 stycznia 1671 r. Papież ten, na prośbę teatynów, specjalnym *breve* apostolskim nadał odpusty i przywileje Niebieskiemu Szkaplerzowi (podobne do tych, które już w XV stuleciu uzyskały wspomniane koncepcjonistki). Z kolei papież Klemens XI obdarzył szkaplerz następnymi odpustami, o których wspomina w liście apostolskim z 12 maja 1710 r. Odpusty zostały potwierdzone i rozszerzone przez papieży: Grzegorza XIV w 1845 r. i bł. Piusa IX w 1850 r. Ci dwaj papieże ogłosili, że odpusty Niebieskiego Szkaplerza mogą uzyskać dusze wiernych zmarłych.

Miedzioryt przedstawiający Najświętszą Maryję Pannę jako córkę św. Joachima i Anny. Odręczny podpis po portugalsku umieszczony pod miedziorytem sugeruje, że dzieło to powstało zainspirowane obrazem z mariańskiego klasztoru w Puszczy Mariańskiej. Ta pochodząca z drugiej połowy XVIII w. rycina jest umieszczona w celi czcigodnego Sługi Bożego o. Kazimierza od św. Józefa Wyszyńskiego w mariańskim klasztorze na Górze Balsamão w Portugalii

TEOLOGIA NIEBIESKIEGO SZKAPLERZA

Szkaplerz i przypisane mu praktyki to, obok różańca, jedna z najstarszych i najbardziej popularnych form nabożeństwa do Matki Najświętszej; zalicza się go do tzw. sakramentaliów. W licznych objawieniach (św. Dominik, Czcigodna Sługa Boża Urszula Benincasa, dzieci z Fatimy) Matka Boża wskazywała na pobożność związaną z noszeniem szkaplerza jako na środek uświęcenia i zbawienia. Również Kościół wielokrotnie zalecał jego używanie.

Aprobata Kościoła

Sakramentalia maryjne są głęboko cenione przez Kościół. Sobór Watykański II mówi: „Sobór święty celowo podaje do wiadomości tę naukę katolicką i napomina równocześnie wszystkie dzieci Kościoła, aby szczerze zachowywały i rozwijały kult Błogosławionej Dziewicy, szczególnie liturgiczny, a praktyki i nabożeństwa ku Jej czci zalecane w ciągu wieków przez Urząd Nauczycielski cenili wy-

soko i pobożnie zachowywali to, co zostało postanowione w minionych czasach o kulcie obrazów Chrystusa, Błogosławionej Dziewicy i świętych” (*Konstytucja dogmatyczna o Kościele*, nr 67).

Papież bł. Paweł VI, rozwijając naukę Soboru Watykańskiego II, nauczał o wielkim znaczeniu szkaplerza. W marcu 1965 mówił: „Niech wierni mają w wielkiej czci ćwiczenia i praktyki pobożne związane z nabożeństwem do Najświętszej Maryi Panny, które w ciągu wieków zostały zatwierdzone przez Kościół... Wśród zalecanych ćwiczeń są różaniec do Maryi i szkaplerz... Szkaplerz jest praktyką, która dzięki swej prostocie odpowiada każdemu i która rozpowszechniła się szeroko wśród wiernych chrześcijan dla ich pożytku duchowego”.

W Liście apostolskim z 25 marca 2001 roku św. Jan Paweł II pisze: „Znak Szkaplerza przywołuje zatem dwie prawdy: jedna z nich mówi o ustawicznej opiece Najświętszej Maryi Panny, i to nie tylko na drodze życia, ale także w chwili przejścia ku pełni wiecznej chwały; druga to świadomość, że nabożeństwo do Niej nie może ograniczać się tylko do modlitw i hołdów składanych

Jej przy określonych okazjach, ale powinna stanowić «habit», czyli nadawać stały kierunek chrześcijańskiemu postępowaniu, opartemu na modlitwie i życiu wewnętrznym poprzez częste przystępowanie do sakramentów i konkretne uczynki miłosierne co do ciała i co do duszy. W ten sposób Szkaplerz staje się znakiem «przymierza» i wzajemnej komunii pomiędzy Maryją i wiernymi: wyraża bowiem w sposób konkretny dar, jaki na krzyżu Jezus uczynił Janowi, a przez niego nam wszystkim, ze swojej Matki, oraz przypomina o powierzeniu umiłowanego apostoła i nas Tej, którą ustanowił naszą Matką duchową”.

Szkaplerz wiąże się bezpośrednio ze współczesną duchowością maryjną, propagowaną przez św. Jana Pawła II, czyli z oddaniem się, zawierzeniem, poświęceniem Matce Bożej. Na ten element wskazał już papież Pius XII, kiedy w 700. rocznicę powstania szkaplerza wystosował list do ojców karmelitów, w którym pisał: „Współczesną formą pobożności maryjnej jest poświęcenie... Wasz szkaplerz jest znakiem poświęcenia się Maryi”.

Dotyczy to w takim samym stopniu Niebieskiego Szkaplerza, którego aktualność w dzisiejszej kulturze jest bardzo wyraźna: kto go nosi, deklaruje uroczyście, że nie chce swego życia poświęcić przemijającym sprawom tego świata, ale – jak Maryja – samemu tylko Bogu i żyć niepokalanie – bez grzechu.

O oddaniu się „w niewolę miłości” mówi wyraźnie akt ofiarowania osób przyjmujących szkaplerz Niepokalanego Poczęcia NMP. Nic dziwnego, że Niebieski Szkaplerz jest znakiem szczególnego uznania nas przez Matkę Bożą za swe dzieci. Pierwszym i najważniejszym wnioskiem, jaki z tego wynika, jest to, że noszący szkaplerz są ogarnięci szczególną miłością Matki Najświętszej. Szkaplerz czyni nas w zupełnie wyjątkowy sposób Jej własnością.

Podstawy biblijne

Szukając biblijnych podstaw teologii Niebieskiego Szkaplerza można wskazać na teologię szaty, obecną tak w Starym, jak i Nowym Testamencie.

W celu pełniejszego zrozumienia idei szkaplerza warto sięgnąć do Pisma Świętego

jako źródła naszej wiary. Teksty biblijne są bardzo ważne, ponieważ na ich podstawie osobiście można się przekonać o głębokim zakorzenieniu teologii szkaplerza w Biblii. Starajmy się spojrzeć na interesujące nas zagadnienie oczyma wiary.

Najpierw odnieśmy się do słów proroka Izajasza (61,10): *Ogromnie się wesele w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim, bo mnie przyodział w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieńca, który wkłada zawój, jak oblubienicę strojną w swe klejnoty.*

Z przytoczonego tekstu wynika, że prawdziwą szatą i ozdobą ludzi wierzących jest urzeczywistniające się w nich życie Boże. Wszelkie zaś niewierności i upadki, określane w teologii grzechem, pozbawiają ludzkość odzienia, czyniąc ją nagą. Ów stan nagości wyrażający w sposób symboliczny oddalenie od Boga zaznaczył prorok Ezechiel (16,8b) w stosunku do narodu wybranego: *Rozciągnąłem połe płaszcza mego nad tobą i zakryłem twoją nagość.* Grzech rzutuje w sposób istotny na obraz człowieka, zatracając jego piękno. Jest on wyraźnym sprzeciwem wobec Boga i Jego zbawczej woli. W tym też

kontekście słowa z Księgi Barucha (5,2-3) nabierają szczególnego znaczenia: *Oblecz się płaszczem sprawiedliwości, pochodzącej od Boga, włóż na głowę swą koronę chwały Przedwiecznego! Albowiem Bóg chce pokazać wspaniałość swoją wszystkiemu, co jest pod niebem.*

Powyższy tekst ukazuje Boga jako źródło prawdziwych wartości, które mają stać się dla człowieka ozdobą i świadczyć o jego godności. Myśl tę podjął św. Paweł w Liście do Efezjan (4,22b-24): *Trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.* Pan Jezus, w Ewangelii św. Mateusza w przypowieści o uczcie weselnej, mówi o człowieku, który jest wyrzucony z przyjęcia, ponieważ nie był ubrany w strój weselny (22,1-14).

Na podstawie tych kilku tekstów warto zauważyć, że terminy określające odzienie czy też przedmioty zdobiące człowieka zostały w Piśmie Świętym wykorzystane m.in. do wyrażenia pewnej rzeczywistości

duchowej. Powyższy związek stanowi swego rodzaju „symbolikę biblijną”. Zgodnie z nią, uwzględniając całość Bożego Objawienia, można powiedzieć, że każdy, kto przyjmuje Chrystusa i żyje Jego nauką, przyobleka się w szatę zbawienia.

Szukając biblijnych podstaw teologii Niebieskiego Szkaplerza, można wskazać na teologię szaty, obecną tak w Starym, jak i Nowym Testamencie. Pismo Święte naucza, że spotkanie z Bogiem wymagało włożenia specjalnej szaty. Miała ona być czysta, bez skazy, wyprana (por. Wj 19,10-14; Kpł 14,9; Lb 19,7), święta (por. 1 Krn 16,29; Ps 96,6), uroczysta (por. Ezd 3,10). W Księdze Apokalipsy jest mowa o osobach, „co swoich szat nie splamiły” (por. Ap 3,4), o odzianych w białe szaty (por. Ap 3,5; 6,11; 7,13.14), w szaty płukane we krwi Baranka (por. Ap 22,14).

Szkaplerz jest nawiązaniem do tej „nowej” szaty. Ci, którzy go noszą, wyrażają swe pragnienie świętości, trwania w zjednoczeniu z Bogiem, uczynienia całego swego życia liturgią na cześć Pana.

Znaczenie mistyczne

Szkaplerz ma głębokie znaczenie mistyczne. Jest nawiązaniem do tzw. opiekuńczego płaszcza Madonny, a więc wierzchniej szaty Maryi, którą rozciąga Ona nad ludźmi uciekającymi się do Niej w potrzebie. Mówi o tym już modlitwa *Pod Twoją obronę* z III wieku (w najstarszej wersji mamy słowa: „Pod płaszczy Twego miłosierdzia...”). Prawdę tę przedstawia też wiele wizerunków Matki Bożej pochodzących z okresu, w którym powstał szkaplerz. W interpretacji mistycznej można więc uważać, że szkaplerz jest skrawkiem szaty Maryi, otrzymanej z Jej rąk i zapewniającej nieustanną opiekę temu, kto ją nosi. Stąd też zalecenie, aby noszący szkaplerz odmawiali często modlitwę *Pod Twoją obronę*.

Duchowość Zakonu Pustelniczek Niepokalanego Poczęcia NMP

Jak wspomniano, nałożenie szkaplerza oznaczało udział w duchowości i przywilejach zakonu, z którym szkaplerz był związany. Warto więc wiedzieć, jaką duchowość

wybrała Czcigodna Sługa Boża Urszula dla mniszek teatynek. Ich reguła nakazywała m.in. wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych przez całe życie (z wyjątkiem przypadków choroby), post we wszystkie wigilie świąt maryjnych, szczególnie surowy przed uroczystościami Niepokalanego Poczęcia i Bożego Ciała. Poza przepisany przez Kościół postami reguła nakazywała post w każdą sobotę oraz w dwa ostatnie dni karnawału, w każdy piątek zaś pięciogodzinną adorację wystawionego Najświętszego Sakramentu. Ponadto reguła zezwalała, by dopuszczona do ślubów wieczystych mniszka jeden dzień spędziła na rozmowie z najbliższymi krewnymi. Potem jednak już nigdy więcej nie mogła ich widzieć; zresztą komunikowanie się z kimkolwiek z zewnątrz było przez regułę zabronione (żywność do klasztoru dostarczano za pomocą tzw. koła).

Pamiętamy, że w wizji Urszuli Chrystus objął swoim błogosławieństwem na równi z zakonnicami także ludzi świeckich, którzy noszą Niebieski Szkaplerz, mają specjalne nabożeństwo do tajemnicy Niepokalanego Poczęcia i zachowują czystość zgodnie ze swym powołaniem. Chociaż ludzie świeccy

nie są zobowiązani do eremickiej surowości życia, to jednak powinni zdawać sobie sprawę z tego, że noszenie szkaplerza nie byłoby godne, gdyby nie żyli we własnym stanie (małżeńskim, zakonnym, samotnym) tak, jak pragnie tego Maryja. Powinni obrać sobie za regułę takie życie, by mogła w nim być obecna Matka Najświętsza; są wezwani do bycia świętymi i nieskalanymi przed obliczem Boga, jak pisze św. Paweł w Liście do Efezjan (1,4).

Specjalne łaski

Tym, którzy pobożnie będą nosić szkaplerz Niepokalanego Poczęcia, Pan Jezus obiecał szczególne dary i pomoc w życiu. Oczywiście nie chodzi tu o mechaniczne posługiwanie się szkaplerzem. Noszenie szkaplerza jest znakiem pewnej postawy, która rzeczywiście jest gwarancją otrzymania środków potrzebnych do zbawienia, tym bardziej że pobożne noszenie go obdarowuje wieloma łaskami obiecany przez Matkę Najświętszą i udzielanymi przez Kościół. Ten, kto nosi Niebieski Szkaplerz, daje wyraz pragnieniu upodobnienia się do Maryi

Niepokalanej, a więc do unikania wszelkiego grzechu i do życia w zjednoczeniu z Bogiem. Osoba, która chce godnie nosić szkaplerz, pragnie być święta!

Nic dziwnego, że św. Ludwik M. Grignion de Montfort uważał, iż noszenie szkaplerza to jedna z najważniejszych form pobożności maryjnej.

Symbolika

Ktoś zapyta, czy szkaplerz nie zatracił swego znaczenia przez fakt, że zaczął być noszony pod odzieżą, zamiast na wierzchu, i że przyjął nawet formę medalika. Przypomnijmy sobie w tym miejscu teologię katedr gotyckich. Wiele z nich ma wspaniałe rzeźby umieszczone wysoko pod stropem albo wręcz na dachu, tak że nikt nie mógł ich oglądać, tylko sam Bóg. Katedrę gotycką uważa się za szczyt sztuki sakralnej, bo nie dla ludzi było wykonane to dzieło, lecz dla samego Boga. Podobnie rzecz się ma z dzisiejszym szkaplerzem: widzi go Bóg, Bóg cieszy się nim, nie ludzie. Noszenie szkaplerza pod ubraniem jest praktyką w duchu nakazu Jezusa: *Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź*

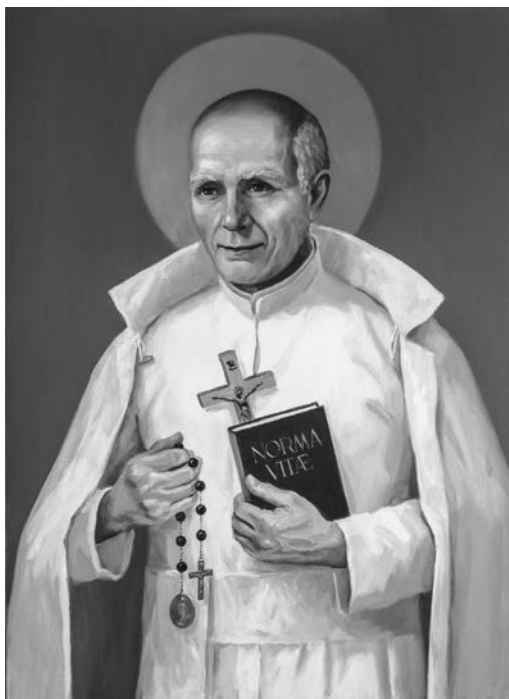
do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie (Mt 6,6). Szkaplerz ukryty pod odzieżą przestał być znakiem dla ludzi, natomiast pozostał nim nadal dla Boga, dla Matki Najświętszej oraz dla tego, kto go nosi.

Wspomnijmy jeszcze o błędnym rozumieniu znaczenia szkaplerza, które można spotkać u ludzi „małej wiary”. Chodzi o niebezpieczeństwo przesądów i magii, widzenia w szkaplerzu talizmanu gwarantującego zbawienie i dostęp do obiecanych łask niezależnie od sposobu życia. „Nie ma w chrześcijaństwie rzeczy bardziej godnej potępienia niż to szatańskie zuchwalstwo” – stwierdza św. Ludwik M. Grignon de Montfort.

Święty Alfons Maria Liguori w *Uwielbieniach Maryi* napisał, że aby uczcić wybitnych przywódców tego świata, wielu z ich zwolenników przywdziewa taki sam strój. Maryja Niepokalana jest również szczęśliwa, że Jej czciciele noszą Jej szkaplerz jako znak nabożeństwa i przynależności do Matki Bożej. Święty Alfons powiedział również, że on sam okazuje swoje nabożeństwo poprzez noszenie szkaplerza Najświętszej Maryi Panny.

Zadania szkaplerza

Szkaplerz ma do odegrania w dziejach świata rolę zbliżoną do różańca, jeśli rzeczywiście będzie znakiem nawrócenia, zjednoczenia z Bogiem, codziennego dążenia do świętości. Przypomnijmy w tym miejscu pochodzące z XIII wieku proroctwo św. Dominika, który powiedział do brata Angelusa: „Pewnego dnia przez różaniec i szkaplerz Najświętsza Maryja Panna ocali świat”.

*Święty Stanisław Papczyński,
W. Pyrczanowski, 2016 r. (obraz kanonizacyjny)*

**KORZYSTANIE Z ŁASK ZWIĄZANYCH
Z BRACTWEM NIEPOKALANEGO POCZĘCIA
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY**

Przyjęcie szkaplerza i godne jego noszenie, do czego jest zobowiązany każdy członek Bractwa Niepokalanego Poczęcia, zapewnia szczególny dostęp do wielu łask, o których mówił nasz Pan, i którymi obdarzył go Kościół na mocy swej władzy. Udział w dobrach duchowych przypisanych do szkaplerza wymaga jednak przyjęcia i wprowadzenia w życie pewnych zobowiązań.

Ażeby pomnożyć cześć Niepokalanego Poczęcia w Kościele, Niebieski Szkaplerz został obdarowany licznymi odpustami, których spis zamieszczono poniżej. Matka Najświętsza widzi w tych, którzy noszą Niebieski Szkaplerz, swoje wybrane dzieci, obdarza je licznymi łaskami oraz chroni od wszelkiego zła.

**Zobowiązania noszących
Niebieski Szkaplerz i należących
do Bractwa Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny**

Pamiętajmy, że ci otrzymują specjalne łaski i odpusty, którzy pragną uczcić Niepokalane Poczęcie Matki Bożej przez:

- noszenie Niebieskiego Szkaplerza w dzień i w nocy,
- życie w czystości według swego stanu,
- okazywanie szczególnego nabożeństwa do Najświętszej Maryi Panny w tajemnicy Jej Niepokalanego Poczęcia,
- modlitwę o nawrócenie grzeszników i o miłosierdzie Boże dla świata.

**Natura Bractwa
Niepokalanego Poczęcia NMP,
jego cele i duchowe korzyści**

Bractwo Niepokalanego Poczęcia NMP Zgromadzenia Księży Marianów (dalej: bractwo) jest prywatnym zrzeszeniem wiernych, którzy, żyjąc w świecie i uczestnicząc w duchowości, apostołacie i misji Zgromadzenia Księży Marianów, w szczególności szerząc

kult Niepokalanego Poczęcia NMP i modląc się za zmarłych, dążą do chrześcijańskiej doskonałości na sposób właściwy swemu powołaniu. Członkowie bractwa uczestniczą, zarówno w życiu doczesnym, jak i wiecznym, w dobrach duchowych Zgromadzenia.

Cele bractwa

- Pomoc członkom bractwa żyjącym w świecie w dążeniu do chrześcijańskiej doskonałości, zgodnie z duchowością Zgromadzenia Księży Marianów.
- Szerzenie kultu Niepokalanego Poczęcia NMP oraz pomoc zmarłym przebywającym w czyśćcu.

Członkowie bractwa, przyjmawszy szkaplerz, będą go zawsze i z pobożnością nosić jako widzialny znak czci do Niepokalanego Poczęcia NMP oraz element wyróżniający ich jako osoby szczególnie poświęcone Niepokalanej Dziewicy.

Przynależność do bractwa zobowiązuje do naśladowania Maryi w Jej cnotach, a przede wszystkim do życia w stanie łaski uświęcającej i szerzenia w ten sposób kultu

Niepokalanego Poczęcia NMP, do stałego poświęcania pewnego czasu na spotkanie z Bogiem na modlitwie, do częstego uczestnictwa w Eucharystii oraz odmawiania różańca. Członkowie bractwa mają codziennie odmówić i ofiarować za zmarłych Koronkę dziesięciu cnót NMP lub Koronkę do Miłosierdzia Bożego oraz modlitwę *Salve Regina*, a także ofiarować w ich intencji uczynki miłosierdzia, swoje cierpienia i trudy życia, jak również dobrowolne umartwienia i wyrzeczenia.

Ponadto członkom Bractwa Niepokalanego Poczęcia zaleca się wzywać opieki Maryi aktami strzelistymi, np.: „Niepokalana Królowo Szkaplerza świętego, weź mnie pod płaszcz Twej opieki”; „Niepokalane Poczęcie Maryi Dziewicy, niech nam będzie zbawieniem i obroną”; „Niech będzie błogosławione święte i Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny”.

Członkowie bractwa, jako wierni zaangażowani w życie Kościoła, mają uczestniczyć w życiu wspólnoty parafialnej i na różny sposób wspomagać kapłanów, zwłaszcza w swojej parafii, w dziele ewangelizacji. Powinni też szerzyć nabożeństwo szkaplerzne

i zachęcać innych, aby wstępowali do Bractwa Niepokalanego Poczęcia.

Członkowie bractwa powinni uczestniczyć w okresowych spotkaniach odbywających się pod przewodnictwem Promotora Bractwa, podczas których będą ożywiać poczucie więzi wspólnotowej, poznawać duchowość Zgromadzenia Księży Marianów i uwrażliwiać się na potrzeby braci i siostr, czyniąc to wszystko w zażyłej komunii z Maryją. Powinni też wspomagać marianów modlitwą i jałmużną, zjednywać im przyjaciół oraz wypraszać dla nich dobre i święte powołania.

Członkowie bractwa mają udział we wszystkich dobrach duchowych Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia NMP:

- korzystają z owoców codziennie odprawianych Mszy św. przez kapłanów mariańskich oraz Mszy św. w intencji żywych i zmarłych współpracowników Zgromadzenia Księży Marianów;
- mają prawo włączyć swoich bliskich zmarłych do Mszy św. odprawianych przez Zgromadzenie przez cały listopad oraz do niesporów żałobnych śpiewanych w oktawie Dnia Zaduszного;

- korzystają z owoców modlitw odmawianych codziennie przez członków Zgromadzenia;
- korzystają z nadprzyrodzonych owoców płynących z zasług, dobrych uczynków i odpustów zdobywanych przez członków Zgromadzenia.

Członkowie bractwa, z racji otrzymania i noszenia szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP, na podstawie reskryptu Penitencjarii Apostolskiej z 2 lutego 1968 roku oraz na mocy reskryptu z 30 marca 2012 r., mogą uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami w dniu wstąpienia do bractwa i otrzymania szkaplerza oraz w niżej wymienione uroczystości, święta i wspomnienia.

Głównymi uroczystościami bractwa są:

- Niepokalane Poczucie Najświętszej Maryi Panny (8 grudnia),
- wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (2 listopada).

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny członkowie bractwa będą przeżywać z głębokimi uczuciami miło-

ści i wdzięczności Bogu i Maryi, odnawiając w tym dniu swoje pobożne zaangażowanie w służbę i wierność Chrystusowi i Kościołowi oraz zawierając Matczynemu Sercu Niepokalanej Dziewicy całą Rodzinę Mariańską. We wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych polecać będą Bogu, przez swoje modlitwy, ofiary i uzyskane odpusty dusze wiernych zmarłych przebywających w czyśćcu.

Odpusty szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP

Osoby, które noszą szkaplerz Niepokalanego Poczęcia oraz przynależą do mariańskiego bractwa, mogą dostąpić odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami w następujące dni roku:

- w dniu otrzymania szkaplerza Niepokalanego Poczęcia,
- w święto Niepokalanego Poczęcia NMP (8 grudnia),
- w święto Wniebowzięcia NMP (15 sierpnia),
- w święto Narodzenia Pańskiego (25 grudnia),

- w święto Ofiarowania Pańskiego (2 lutego),
- w niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego,
- w święto Wniebowstąpienia Pańskiego,
- z okazji liturgicznego wspomnienia św. Stanisława Papczyńskiego, założyciela marianów (18 maja),
- z okazji liturgicznego wspomnienia św. Kajetana z Thieny, założyciela teatynów (7 sierpnia).

Aby dostąpić odpustu zupełnego, należy spełnić następujące warunki:

- być w stanie łaski uświęcającej i bez jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, nawet powszedniego;
- wzbudzić intencję jego otrzymania;
- wykonanie czynności związanej z odpustem;
- spowiedź sakramentalna i przyjęcie Komunii Świętej;
- odmówić modlitwę w intencjach bliskich Ojcu Świętemu.

Miedzioryt przedstawiający Maryję Niepokalanie Poczętą na tle dziesięcioramiennej gwiazdy, która symbolizuje ewangeliczne cnoty Matki Bożej. Obraz pochodzi z książki zatytułowanej „Gwiazda Zaranna”. Książka została przetłumaczona i zredagowana przez Czciwego Sługę Bożego o. Kazimierza Wyszyńskiego. Wydano ją drukiem w Warszawie w 1749 r.

(Biblioteka Uniwersytetu Jagiellońskiego)

Miedzioryt przedstawiający o. K. Wyszyńskiego,
wykonany w Wiedniu przez J.C. Winklera
(XVIII w.)

**MODLITWY DO MATKI BOŻEJ
NIEPOKALANIE POCZĘTEJ**

Marianie szerzą chwałę Bożą przez rozwijanie nabożeństwa do Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny.

Osoby noszące szkaplerz i należące do bractwa powinny pielęgnować szczególny kult tajemnicy Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Rozważając ten przywilej Matki Bożej, podziwiamy dobroć i wszechmoc Boga, który zachował Maryję od grzechu pierworodnego, oraz wychwalamy Pana za Jego wielkie miłosierdzie. Uczymy się też od Niepokalanej życia w świętości.

Módlmy się gorąco i z miłością do naszej Niepokalanej Matki. Korzystajmy jak najczęściej z podanego niżej skarbcza modlitw, szczególnie podczas świąt i uroczystości maryjnych.

Akt codziennego oddania się Matce Bożej

O Pani moja, o Matko moja, Tobie oddaję się cały, a na dowód mego oddania poświęcam dziś Tobie moje oczy, uszy, usta i serce, poświęcam całego siebie. Skoro więc jestem Twoim, o dobra Matko, strzeż mnie i broń jako własności swojej. Amen.

Koronka dziesięciu cnót ewangelicznych NMP

Modlitwa odmawiana przez marianów od czasu aprobaty Zgromadzenia przez papieża Innocentego XII w 1699 r. w oparciu o „Regulę Dziesięciu Cnót NMP”. Święty o. Stanisław Papczyński, założyciel marianów, był pierwszym, który złożył na tę regulę uroczyste śluby zakonne w Warszawie 6 czerwca 1701 r.

Najpierw czynimy znak krzyża świętego. Następnie odmawiamy jeden raz *Ojcze nasz* i dziesięć razy *Zdrowaś Maryjo*. Za każdym razem po słowach: *Święta Maryjo, Matko Boża...* wymieniamy jedną cnotę w podanej niżej kolejności:

- 1. Najczystsza**
- 2. Najroztropniejsza**
- 3. Najpokorniejsza**
- 4. Najwierniejsza**
- 5. Najpobożniejsza**
- 6. Najposłuszniejsza**
- 7. Najuboższa**
- 8. Najcierpliwsza**
- 9. Najmiłosierniejsza**
- 10. Najboleśniejsza**

...módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

- P.** Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
- W.** Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.
- P.** W poczęciu Twoim, Panno, Niepokalanaś była.
- W.** Módl się za nami do Boga Ojca, któregoś Syna porodziła.
- P.** Módlmy się.

Boże, Ty przez Niepokalane Poczęcie Najświętszej Dziewicy przygotowałeś swojemu Synowi godne mieszkanie i na mocy zasług przewidzianej śmierci Chrystusa zachowałeś Ją od wszelkiej zmazy, daj nam za Jej przyczyną dojść do Ciebie bez grzechu. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

P. Niepokalane Poczęcie Maryi Dziewicy.

W. Niech nam będzie zbawieniem i obroną.

Anioł Pański

P. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi,

W. I poczęła z Ducha Świętego.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

P. Oto ja służebnica Pańska,

W. Niech mi się stanie według słowa Twego.

Zdrowaś Maryjo...

P. A Słowo stało się Ciałem,

W. I zamieszkało między nami.

Zdrowaś Maryjo...

P. Módl się za nami, święta Boża
Rodzicielko.

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic
Chrystusowych.

Módlmy się.

Łaskę Twoją, prosimy Cię, Panie, racz wlać
w serca nasze, abyśmy, którzy za zwiastowa-
niem anielskim Wcielenie Chrystusa, Syna
Twego poznali, przez mękę Jego i krzyż do
chwały zmartwychwstania byli doprowadze-
ni. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Pod Twoją obronę

Pod Twoją obronę uciekamy się, święta
Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz
nie gardzić w potrzebach naszych, ale od
wszelakich złych przygód racz nas zawsze

wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj. Amen.

Witaj, Królowo

Witaj, Królowo, Matko miłosierdzia, życie, słodyczy i nadziejo nasza, witaj! Do Ciebie wołamy wygnańcy, synowie Ewy; do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc na tym łez padole. Przeto, Orędowniczko nasza, one miłosierne oczy Twoje na nas zwróć, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego, po tym wygnaniu nam okaż. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo! Amen.

Modlitwa św. Bernarda z Clairvaux

Pomnij, o Najświętsza Maryjo Panno, że nigdy nie słyszano, abyś opuściła tego, kto się do Ciebie ucieka, Twojej pomocy przyzywa, Ciebie o przyczynę prosi. Tą ufnością ożywiony, do Ciebie, o Panno nad pannami

i Matko, biegnę, do Ciebie przychodzę, przed Tobą jako grzesznik płaczący staje. O Matko Słowa, racz nie gardzić słowami moimi, ale usłysz je łaskawie i wysłuchaj. Amen.

Modlitwa według słów św. Bernarda

Gdy na burzliwym morzu tego świata miotają mną burze i nawałnice, zwracam oczy ku Tobie, o Maryjo, Gwiazdo jaśniejąca, aby mnie nie pochłoneły fale. Kiedy powstają wichry pokus, kiedy upadam na ostre kamienie dolegliwości, podnoszę wzrok ku Tobie i wzywam Cię, o Maryjo! Kiedy miotają mną nawałnice pychy, bluźnierstwa, zazdrości, podnoszę oczy ku Tobie i wzywam Cię, o Maryjo! Kiedy gniew lub chciwość, albo cielesna pokusa, wstrząsają wątłą łodzią mojej duszy, spoglądam ku Tobie, o Maryjo! A gdyby mnie, udęczonego ogromem win, zmieszanego brzydota sumienia, przerażonego grozą sądu, zaczęła pochłaniać przepaść smutku lub ogrom rozpacz, to jeszcze spoglądałbym ku Tobie, wzywając Cię zawsze, o Maryjo!

W niebezpieczeństwach, utrapieniach, wątpliwościach, zawsze będę Cię wzywał. Idąc za Tobą, o Maryjo, nie zejść z drogi; myśląc o Tobie, nie zabłądzę; a jeśli Ty mnie podtrzymywać będziesz, nie upadnę. Amen.

Modlitwa do Niepokalanej o życie w świętości

Dziewico Niepokalana, Matko Boga prawdziwego i Matko Kościoła! Ty, która objawiasz Twoją łaskawość i współczucie dla wszystkich, którzy pod Twoją uciekają się opiekę, wysłuchaj modlitwy wznoszonej do Ciebie z synowską ufnością i przedstaw ją Twemu Synowi, Jezusowi, naszemu jedy-nemu Odkupicielowi.

Matko Miłosierdzia, Nauczycielko ukry-tej i cichej ofiary, Tobie, wychodzącej na spotkanie nam, grzesznikom, oddajemy w tym dniu całą naszą istotę i całą naszą miłość. Oddajemy Ci także nasze życie, naszą pracę, nasze radości, nasze słabości i nasze cierpienia.

Uproś pokój, sprawiedliwość i pomyśl-ność naszym dniom, gdyż wszystko, co mamy i czym jesteśmy, powierzamy Twojej

pieczy, Pani i Matko nasza. Chcemy całkowicie należeć do Ciebie, z Tobą iść drogą pełnej wierności Chrystusowi w Jego Kościele: prowadź nas zawsze swoją miłościwą ręką.

Daj naszym ogniskom rodzinnym łaski, by szanowały i kochały poczynające się życie tą samą miłością, z jaką Ty w Twoim łonie poczęłaś życie Syna Bożego.

Święta Dziewico, Maryjo, Matko pięknej miłości, strzeż nasze rodziny, by zawsze trwały w zgodzie, i błogosław wychowaniu naszych dzieci.

Nadziejo nasza, spójrz na nas z litością, naucz nas nieustannie iść do Jezusa, a jeśli upadniemy, pomóż nam podźwignąć się i wrócić do Niego przez wyznanie naszych win i naszych grzechów w sakramencie pokuty przynoszącym pokój duszy. Błagamy Cię, uproś dar umiłowania wszystkich świętych sakramentów, które jako znaki pozostawił dla nas Twój Syn na ziemi.

Wtedy, Matko Najświętsza, z pokojem Bożym w sumieniu, z sercem wolnym od złości i nienawiści, będziemy mogli nieść wszystkim prawdziwą radość i prawdziwy pokój, których źródłem jest Twój Syn,

Pan nasz Jezus Chrystus, który z Ojcem i Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

(św. Jan Paweł II)

Modlitwa na uroczystość Niepokalanego Poczęcia Maryi

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nappełnił Cię, Dziewico z Nazaretu, wszelkim błogosławieństwem duchowym w Chrystusie.

W Nim zostałam Niepokalanie Poczęta!

Wybrana na Jego Matkę, w Nim i przez Niego zostałam odkupiona bardziej niż jakakolwiek inna ludzka istota!

Zachowana od dziedzictwa grzechu pierworodnego, zostałam poczęta i przyszłam na świat w stanie łaski uświęcającej.

Łaski pełna!

W dzisiejszą uroczystość czcimy tę tajemnicę wiary. W dniu dzisiejszym wraz z całym Kościołem czcimy odkupienie, które dokonało się w Tobie.

Ten najszczególniejszy udział w odkupieniu świata i człowieka tylko dla Ciebie został zastrzeżony: jedynie dla Ciebie.

Witaj, Maryjo, *Alma Redemptoris Mater!*

Ty, która jesteś pierwsza z odkupionych, dopomóż nam odnaleźć swój udział w tajemnicy odkupienia.

Dopomóż nam zrozumieć głęboki Boski wymiar i równocześnie wymiar ludzki tej tajemnicy, i mieć pełniejszy dostęp do jej niewyczerpanych zasobów.

O to wszystko prosimy Cię w dzisiejszą uroczystość: O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo. Amen.

(św. Jan Paweł II)

Litania do Najświętszej Maryi Panny (Loretańska)

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże
– *zmiłuj się nad nami.*

Synu, Odkupicielu świata, Boże
– *zmiłuj się nad nami.*

Duchu Święty, Boże
– *zmiłuj się nad nami.*
Święta Trójco, Jedyny Boże
– *zmiłuj się nad nami.*

Święta Maryjo, *módl się za nami*
Święta Boża Rodzicielko,
Święta Panno nad pannami,
Matko Chrystusowa,
Matko łaski Bożej,
Matko Miłosierdzia,
Matko nieskalana,
Matko najczystsza,
Matko dziewicza,
Matko nienaruszona,
Matko najmiłsza,
Matko przedziwna,
Matko dobrej rady,
Matko Stworzyciela,
Matko Zbawiciela,
Matko Kościoła,
Panno roztropna,
Panno czcigodna,
Panno wsławiona,
Panno można,
Panno łaskawa,
Panno wierna,

Zwierciadło sprawiedliwości,
Stolico mądrości,
Przyczyno naszej radości,
Przybytku Ducha Świętego,
Przybytku chwalebny,
Przybytku sławny pobożności,
Różo duchowna,
Wieżo Dawidowa,
Wieżo z kości słoniowej,
Domie złoty,
Arko przymierza,
Bramo Niebieska,
Gwiazdo zaranna,
Uzdrowienie chorych,
Ucieczko grzesznych,
Pocieszycielko strapionych,
Wspomożenie wiernych,
Królowo Aniołów,
Królowo Patriarchów,
Królowo Proroków,
Królowo Apostołów,
Królowo Męczenników,
Królowo Wyznawców,
Królowo Dziewic,
Królowo wszystkich Świętych,
Królowo bez zmyty pierworodnej poczęta,
Królowo wniebowzięta,

Królowo Różańca świętego,
Królowo rodzin,
Królowo pokoju,
Królowo Polski,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

P. Módl się za nami, Święta Boża
Rodzicielko.

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic
Chrystusowych.

P. Módlmy się.

Panie, nasz Boże, daj nam, sługom swoim,
cieszyć się trwałym zdrowiem duszy i ciała
i za wstawiennictwem Najświętszej Maryi,
zawsze Dziewicy, uwolnij nas od doczesnych
utrapien i obdarz wieczną radością. Przez
Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

Litania **o Niepokalanym Poczęciu NMP**

(Do prywatnego odmawiania)

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie,
elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste,
wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże

– *zmiłuj się nad nami,*

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Święta Maryjo, *módl się za nami,*

Święta Maryjo, bez grzechu

pierworodnego poczęta,

Cała piękna i bez zwały,

Wolna od pożądliwości ciała, oczu i od

wszelkiej pychy,

Umiłowana Córko Ojca Przedwiecznego,

Wybrana na Matkę Syna Bożego,

Najukochańsza Oblubienico

Ducha Świętego,

Świątynio Trójcy Przenajświętszej,

Jaśniejąca Jutrzenko
Słońca Sprawiedliwości,
Nowa Ewo, przyobiecana w raj u na
starcie głowy węża piekielnego,
Pociecho, radości i błogosławieństwo
ludu wybranego,
Najdoskonalsza istota spośród wszystkich
stworzeń,
Lilio wśród cierni czystością jaśniejąca,
Dziewico od zarania Bogu poślubiona,
Świeczniku w siedmiorakie dary Ducha
Świętego ozdobiony,
Całopalna ofiaro Bożej Miłości,
Żywy Przybytku Słowa Wcielonego,
Dziewicza Matko Jezusa,
Najwyższa chlubo
świata chrześcijańskiego,
Godna Dziedziczko sławnych niewiast
Starego Zakonu,
Wierne wypełnienie zapowiedzi proroków,
Błogosławiona między niewiastami,
Królowo nieba i ziemi,
Pogromczyni duchów piekielnych,
Ucieczko grzeszników,
Silna podpora ludzi słabych,
Pośredniczko łask dla dążących
do świętości,

Niedościgniony wzorze wybrańców do
chwały wiecznej,
Najwierniejsze zwierciadło
Serca Jezusowego,
Pocieszycielko strapionych i nadziejo
umierających,
Szczególna Opiekunko tych, którzy Cię
wzywają,
Najłaskawsza Matko dla wszystkich
Twych dzieci,
Uczestniczko Męki ukrzyżowanego
Zbawiciela,
Szeroka Bramo Niebios dla
swoich czcicieli,
Obfita nagroda w niebie dla naśladowców
Twych cnót,
Szczególna Patronko szerzących cześć
Twojego Niepokalanego Poczęcia,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

P. W poczęciu Twoim, Panno,
Niepokalanaś była.

W. Módl się za nami do Ojca, któregoś
Syna porodziła.

P. Módlmy się.

Boże, Ty przez Niepokalane Poczęcie Najświętszej Dziewicy przygotowałeś swojemu Synowi godne mieszkanie i na mocy zasług przewidzianej śmierci Chrystusa zachowałeś Ją od wszelkiej zmazy, daj nam za Jej przyczyną dojść do Ciebie bez grzechu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Litania z tajemnic życia Maryi

Panno i Matko Boga, Niepokalanie

Poczęta, *wstawiaj się za nami!*

Narodzeniem swoim świat uweselająca,

Bogu w świątyni dzieckiem ofiarowana,

Świętemu Józefowi zaślubiona,

Przez archaniola Gabriela pozdrowiona,

Na Matkę Boga wybrana,

Błogosławiona między niewiastami
i pełna łaski,
Świętą Elżbietę nawiedzająca,
Jezusa w Betlejem rodząca,
Pasterzom i mędrcom Syna
Bożego ukazująca,
W świątyni Syna ofiarująca,
Z Jezusem do Egiptu uchodząca,
Jezusa w świątyni odnajdująca,
Chrystusa nauczającego słuchająca,
Syna z krzyża zdjętego
w ramionach tuląca,
Zmartwychwstałego pierwsza witająca,
Wniebowstępującego Syna oglądająca,
W Wieczerniku Ducha Świętego dla
Apostołów upraszająca,
Z ciałem i duszą do nieba wzięta,
Najpotężniejsza Królowo i Pani nasza,
wstawiaj się za nami!

P. W tajemnicach swego życia jesteś nam
wzorem, o Pani.

W. Wstawiaj się za nami, abyśmy
naśladowali Cię każdego dnia.

P. Módlmy się.

Boże, który w życiu Najświętszej Maryi Panny ukazałeś nam najdoskonalszy przykład życia na ziemi u boku Zbawiciela i objawiłeś nam radość czekającego nas zbawienia, spraw, abyśmy za wstawiennictwem Tej, której tajemnice życia rozważamy, zasłużyli na uczestnictwo w królowaniu Twego Syna, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

Litania
bł. kard. J. Newmana
do Niepokalanego Serca Maryi

Niepokalana Maryjo, łagodna i pokornego serca – uczyni nasze serca według

Serca Jezusa.

Serce Maryi – *módl się za nami!*

Serce Maryi, zjednoczone

z Sercem Jezusa,

Serce Maryi, świątynio

Trójcy Przenajświętszej,

Serce Maryi, domie Słowa,

Serce Maryi, przepelnione łaską,

Serce Maryi, błogosławione wśród

wszystkich serc,

Serce Maryi, otchłani pokory,
Serce Maryi, ofiaro miłości,
Serce Maryi, przybite do krzyża,
Serce Maryi, pociecho strapionych,
Serce Maryi, ucieczko grzeszników,
Serce Maryi, nadziejo umierających,
Serce Maryi, stolico miłosierdzia,
Serce Maryi – *módl się za nami!*
Niepokalana Maryjo, łagodna i pokornego
serca – uczyn nasze serca według
Serca Jezusa.

**Nowenna
przed uroczystością
Niepokalanego Poczęcia NMP**

*(Modlitwę wstępną należy odmawiać
każdego dnia nowenny)*

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
Amen.

Maryjo, Pani Niepokalana, uwielbiamy
razem z Tobą Trójcę Przenajświętszą i dzię-
kujemy, że Cię obdarowała wolnością od
grzechu pierwородnego. Prosimy Cię gorąco,
przyjmij nasze błagania i otaczaj nas swą
pomocą i opieką. Amen.

Dzień 1

Maryjo Niepokalana, sławimy Twoje Niepokalane Poczęcie. Ciebie anioł Gabriel przywitał w imieniu Boga słowami: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą” (Łk 1,28). Pomóż, prosimy, by wzywianie Twojego imienia pokonało w nas złe skłonności i pożądliwości. Amen.

Dzień 2

Maryjo Niepokalana, Ty jesteś pokorną Służebnicą Pańską. Sama nazwałaś się tak w rozmowie z wysłannikiem Bożym: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa” (Łk 1,38). Przyczyni się wstawiennictwem Twym u Syna, aby pycha nie zatruwała naszych dusz. Amen.

Dzień 3

Maryjo Niepokalana, Ty przebaczyłaś wszystkim, którzy ranili Serce Syna Twego i Twoje Serce. Twój Syn uczył modlitwy do Ojca: „Przebacz nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili” (Mt 6,12). Pomóż nam pokonać niechęć do bliźnich i uproś życzliwość do nich. Amen.

Dzień 4

Maryjo Niepokalana, dziewicza niewinność jest szczególną Twoją ozdobą. W rozmowie z aniołem pytałaś: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?” (Łk 1,34). Naucz nas cenić tę cnotę i brzydzić się wszelkim grzechem nieczystym. Amen.

Dzień 5

Maryjo Niepokalana, wszystkie słowa Syna i o Synu Twym wypowiedziane zachowałaś w Sercu swoim. On mówił: „Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni” (Łk 6,37). Zachowaj nas Matko od obmowy i oszczerstw, które ranią serca bliźnich. Amen.

Dzień 6

Maryjo Niepokalana, Twój Syn uczył: „Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociężałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych” (Łk 21,34). Uproś nam łaskę, aby wstrzeźliwość i trzeźwość stały się znamionami naszego życia. Amen.

Dzień 7

Maryjo Niepokalana, Ty byłaś zawsze wierną w wypełnianiu woli Bożej. Święty Jan składa o Tobie świadectwo, że wytrwałaś przy Jezusie do końca: „A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego...” (J 19,25). A my ileż razy wykraczaliśmy przeciwko przykazaniom Bożym? Naucz nas, Matko, poszanowania woli Twego Syna. Amen.

Dzień 8

Maryjo Niepokalana, Syn Twój powiedział: „Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie” (Mt 5,37), czyli prosta i szczerą, a tymczasem w nas tyle nieszczerości i pozę. Uproś nam łaskę prostoty i prawdy. Amen.

Dzień 9

Maryjo Niepokalana, oto już zbliża się Twoje święto. Ty jesteś arcydziełem Trójcy Przenajświętszej. Miłość Boża dała nam Ciebie. Dziękujemy Bogu wdzięcznym sercem za ten wielki dar, a Ciebie prosimy, naucz nas kochać szczerze Ojca w niebie i braci na ziemi. Amen.

Antyfona

Cała piękna jesteś, Maryjo, i zmaży
pierworodnej nie ma w Tobie.
Tyś chwałą Jeruzalem,
Tyś weselem Izraela,
Tyś chlubą ludu naszego,
Tyś ucieczką grzeszników,
o Maryjo, Panno Najroztropniejsza,
o Matko Najmiłosierniejsza, módl się za
nami i wstaw się u Twego Syna, Jezusa
Chrystusa, Pana naszego. Amen.

P. W poczęciu Twoim, Panno,
Niepokalanaś była.

W. Módl się za nami do Boga Ojca,
któregoś Syna porodziła.

P. Módlmy się.

Boże, Ty przez Niepokalane Poczęcie Najświętszej Dziewicy przygotowałeś swojemu Synowi godne mieszkanie i na mocy zasług przewidzianej śmierci Chrystusa zachowałeś Ją od wszelkiej zmaży, daj nam za Jej przyczyną dojść do Ciebie bez grzechu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Święty Stanisław od Jezusa i Maryi
Papczyński jako orędownik dusz czyścowniczych.
Miedzioryt autorstwa I.B. Durneau, wykonany
prawdopodobnie w Portugalii w połowie XVIII w.

(Archiwum Generalne Księży Marianów w Rzymie)

MODLITWY ZA ZMARŁYCH

Marianie szerzą chwałę Bożą przez niesienie pomocy zmarłym w czyśćcu cierpiącym.

Jako oddani Maryi Niepokalanie Poczętej jesteście wezwani nie tylko do osobistego dążenia do świętości, ale także do pomagania innym w ich pielgrzymce do pełnego uczestnictwa we wspólnocie zbawionych. Nasza pomoc nie ogranicza się do żyjących braci i sióstr, ale – na wzór Matki Najświętszej – chcemy pomagać zmarłym w czyśćcu w osiągnięciu zjednoczenia z Bogiem w niebie. Módlmy się więc za zmarłych, ofiarujmy za nich uzyskane odpusty, umartwienia i trudności dnia codziennego.

Modlitwy za zmarłych na każdy dzień tygodnia

*(Modlitwę wstępną należy odmawiać
każdego dnia)*

P. Panie, usłysz moją modlitwę.

W. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

P. Boże, Stwórcu i Odkupicielu wszystkich wiernych, udziel duszom zmarłych sług i służebnic swoich odpuszczenia wszystkich grzechów; niech przez pobożne modły dostąpią miłosierdzia, którego zawsze pragnęły. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Niedziela

Boże Miłosierny, proszę Cię przez Najświętszą Krew, którą Twój Boski Syn, Jezus Chrystus, wylał w Ogrójcu: uwolnij zmarłych z czyśćca, a szczególnie tych, którzy są najbardziej ze wszystkich opuszczeni,

i przyjmij ich do swej chwały, gdzie będą mogli wielbić Cię i chwalić na wieki. Amen.

*Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo...
Wieczny odpoczynek...*

Poniedziałek

Boże Miłosierny, proszę Cię przez Najświętszą Krew, którą wylał Twój Boski Syn, Jezus Chrystus, podczas okrutnego biczowania: uwolnij zmarłych z czyśćca, a szczególnie tych, którzy są już najbliżsi wejścia do Twojej chwały, aby mogli jak najprędzej wielbić Cię i błogosławić na wieki. Amen.

*Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo...
Wieczny odpoczynek...*

Wtorek

Boże Miłosierny, proszę Cię przez Najświętszą Krew Twego Boskiego Syna, Jezusa Chrystusa, którą wylał podczas cierniem ukoronowania: wyzwól zmarłych z czyśćca, a szczególnie tych, którzy najwięcej potrzebują naszych modlitw, aby mogli być jak

najszybciej uwolnieni i mogli Cię wielbić na wieki. Amen.

*Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo...
Wieczny odpoczynek...*

Środa

Boże Miłosierny, proszę Cię przez Najświętszą Krew Twego Boskiego Syna, Jezusa Chrystusa, którą wylał na ulicach Jerozolimy, dźwigając krzyż na swych świętych ramionach: wyzwól zmarłych z czyśćca, a szczególnie tych, którzy są najbogatsi w Twoich oczach w zasługi, aby mogli przybywszy jak najprędzej do nieba w chwale, do której są przeznaczeni – głosić Twoją chwałę i błogosławić Cię na wieki. Amen.

*Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo...
Wieczny odpoczynek...*

Czwartek

Boże Miłosierny, proszę Cię przez Najświętsze Ciało i Krew Twojego Boskiego Syna, Jezusa Chrystusa, które w noc przed męką dał jako pokarm i napój swym umiłowanym Apostołom i przekazał Kościołowi

świętemu na wieczną Ofiarę i życiodajny Pokarm dla wiernych: wyzwól zmarłych z czyśćca, a szczególnie tych, którzy mieli największe nabożeństwo do tej Tajemnicy Miłości, by mogli chwalić Cię razem z Twoim Synem w Twojej chwale na wieki. Amen.

*Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo...
Wieczny odpoczynek...*

Piątek

Boże Miłosierny, proszę Cię przez Najświętszą Krew, którą Jezus Chrystus, Twój Syn, wylał na drzewie krzyża, szczególnie ze swoich świętych rąk i stóp: wyzwól zmarłych z czyśćca, a szczególnie tych, którzy najwierniej wraz z Najświętszą Matką trwali pod krzyżem, ofiarowując Tobie swoje cierpienia. Amen.

*Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo...
Wieczny odpoczynek...*

Sobota

Boże Miłosierny, proszę Cię przez Najświętszą Krew, która wytrysnęła z boku Twojego Boskiego Syna, Jezusa Chrystusa,

w obecności i dla wielkiego bólu Jego Niepokalanej Matki: uwolnij zmarłych z czyśćca, a szczególnie tych, którzy najbardziej czcili Niepokalaną Dziewicę Maryję, by mogli szybko wejść do Twojej chwały i wielbić Cię z Nią przez wszystkie wieki wieków. Amen.

*Ojciec nasz... Zdrowaś Maryjo...
Wieczny odpoczynek...*

Modlitwa za wszystkich zmarłych

Wszechmogący Boże, Ty przez śmierć krzyżową Twojego Syna, Jezusa Chrystusa, zniweczyłeś śmierć naszą, a przez Jego spoczynek w grobie i chwalebne zmartwychwstanie przywróciłeś nam życie nieśmiertelne: wysłuchaj moją modlitwę za wszystkich, którzy z Chrystusem umarli, i z ufnością oczekują zmartwychwstania. Boże żywych i umarłych, spraw łaskawie, aby ci, którzy na ziemi poznali Ciebie przez wiarę, bez końca chwalili Cię w niebie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa

bł. kard. J. Newmana za zmarłych

Boże wszystkich dusz, Jezu, miłośniku dusz, polecam Tobie wszystkich zmarłych, którzy odeszli ze znakiem wiary i śpią w pokoju. Błagam Cię, Panie i Zbawco, abyś, jak przez miłosierdzie dla nas stał się człowiekiem, tak raczył teraz przyjąć ich przed swoje Oblicze. Pamiętaj, o Panie, że są oni Twoimi stworzeniami, stworzonymi przez Ciebie, jedynego, żywego i prawdziwego Boga; nie ma bowiem Boga oprócz Ciebie i nie ma nikogo, kto by mógł dorównać Twym dziełom. Niechaj dusze ich radują się Twoim światłem; nie pamiętaj ich dawnych nieprawości, jakich się dopuścili przez nadmiar swych namiętności lub przez zepsute obyczaje swej skażonej natury. Chociaż zgrzeszyli, jednak zawsze mocno wierzyli w Ojca, Syna i Ducha Świętego, a zanim umarli, pojednali się z Tobą przez prawdziwą skruchę i sakramenty Twojego Kościoła.

O Panie łaskawy, błagam Cię, nie pamiętaj im grzechów i niewiedzy ich młodych lat, ale według wielkiego miłosierdzia swego pomnij o nich w niebiańskiej Twojej chwale.

Niech się otworzą przed nimi niebiosy, niech aniołowie radują się razem z nimi. Niech Archanioł Michał przyprowadzi ich do Ciebie. Niech Twoi aniołowie wyjdą im na spotkanie i poprowadzą do Niebieskiej Jerozolimy. Niech przyjmie ich św. Piotr, któremu powierzyłeś klucze Królestwa Niebieskiego. Niech stanie przy nich św. Paweł, naczynie wybrane. Niech wstawia się za nimi św. Jan, umiłowany uczeń, który dostał tajemnic niebieskich. Niech modlą się za nimi wszyscy Apostołowie, którzy otrzymali władzę wiązania i rozwiązywania. Niech wszyscy święci i wybrańcy Boży, którzy na tym świecie cierpieli dla Jego Imienia, okażą im łaskawość – aby uwolnieni z czyśćca, zostali przyjęci do chwały Twego Królestwa, gdzie Ty z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz jako jedyny Bóg na wieki wieków.

Przybądźcie im na pomoc, wszyscy święci Boży, wyjednajcie dla nich uwolnienie od kary; wyjdźcie na spotkanie z nimi, wszyscy aniołowie, przyjmijcie ich dusze i poprowadźcie je przed Pana.

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci.

Niech odpoczywają w pokoju. Amen.

Akt heroicznej miłości

Panie Boże, najlepszy Ojczy, z miłości ku Tobie i dla większej chwały Twojej, w zjednoczeniu z ofiarą Twojego Syna, zrzekam się na korzyść oczyszczających się w czyśc-cu wszystkich wartości zadośćuczynnych moich dobrych czynów i odpustów, jakich kiedykolwiek dostąpię w życiu lub jakie inni zaofiarują mi po mojej śmierci. Wszystkie te dobra duchowe oddaję Tobie przez pośrednictwo Maryi Niepokalanej. Amen.

Akt miłosierdzia za poddanych oczyszczeniu

Niepokalana Maryjo, Matko Miłosierdzia, Ty spoglądałaś na święte Ciało ukochanego Twojego Syna przybite do krzyża, patrzyłaś na ziemię przesiąkniętą Jego Krwią i byłaś świadkiem Jego zbawczej śmierci. Polecam Ci, Matko Miłosierdzia, zmarłych poddanych oczyszczeniu.

Błagam Cię, wejrzyj miłosiernie na nich i uproś im niebo. Dla uproszenia Twojego wstawiennictwa, Matko Niepokalana, z serca przebaczam tym wszystkim, którzy mnie

skrzywdzili i przez Twoje wstawiennictwo błagam Zbawiciela o udzielenie im wszelkiego dobra. Przez Twoje pośrednictwo, Panno Święta, ofiaruję Bogu ten akt miłości, by uprosić miłosierdzie dla poddających się oczyszczeniu. Amen.

Litania za zmarłych

Kyrie, elejson. Chryste, elejson.

Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste,
wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, *zmiłuj się nad nami,*

Synu, Odkupicielu świata, Boże,

Duchu Święty, Boże,

Święta Trójco, Jedyny Boże,

Święta Maryjo, *módl się za nim (nią, nimi)*

Bramo niebieska,

Królowo Wniebowzięta,

Święty Michale,

Święty Janie Chrzcicielu,

Święty Józefie,

Święty N. (*patron zmarłego*),

Wszyscy święci i święte Boże,

Bądź mu (jej, im) miłościw,
wybaw go (ją, ich), Panie
Od zła wszelkiego,
Od cierpień w czyścucu,
Przez Twoje wcielenie,
Przez Twoje narodzenie,
Przez Twój chrzest i post święty,
Przez Twój krzyż i mękę Twoją,
Przez Twoją śmierć i złożenie do grobu,
Przez Twoje zmartwychwstanie,
Przez Twoje cudowne wniebowstąpienie,
Przez zesłanie Ducha Świętego,
Przez Twoje przyjście w chwale,

Prosimy Cię, abys nam odpuścił grzechy,
wysłuchaj nas, Panie.
Prosimy Cię, abys dał nam
pragnienie nieba,
Prosimy Cię, abys nas zachował od nagłej
i niespodziewanej śmierci,
Prosimy Cię, abys uchronił nas,
naszych krewnych i dobrodziejów
od wiekuistego potępienia,
Prosimy Cię, abys naszym dobroczyńcom
dał wieczną nagrodę,

Prosimy Cię, abys wprowadził do
wiekuistej światłości naszych
nauczycieli i wychowawców,
Prosimy Cię, abys okazał miłosierdzie
ofiaram wypadków, katastrof i wojen,
Prosimy Cię, abys dał wszystkim wiernym
zmarłym wieczny odpoczynek,
Prosimy Cię, abys pozwolił im się
radować w chwale zmartwychwstania,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmituj się nad nami.

P. Módlmy się.

Boże, Ty sprawiłeś, że Twój Syn zwyciężył śmierć i wstąpił do nieba, daj Twoim zmarłym sługom udział w Jego zwycięstwie nad śmiercią, aby mogli na wieki oglądać Ciebie, swojego Stwórcę i Odkupiciela. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

**MODLITWY O NAWRÓCENIE
GRZESZNIKÓW I MIŁOSIĘRDZIE BOŻE
NAD ŚWIATEM**

*Marianie szerzą chwałę Bożą
przez rozwijanie orędzia i nabożeństwa
do Miłosierdzia Bożego.*

Maryja w swym Niepokalanym Poczęciu najpełniej doświadczyła wielkości Bożego miłosierdzia. Pan od początku obdarzył Ją bowiem swoją łaską i zmiłowaniem, zachował Ją od grzechu i wszelkiej zmały winy pierworodnej. Ona też pod krzyżem swego Syna Jezusa została ogłoszona Matką Miłosierdzia, a przez swe wniebowzięcie otrzymała wyjątkową moc wypraszania miłosierdzia dla wszystkich ludzi, szczególnie tych, którzy uwikłani w grzechy nie umieją odnaleźć drogi do Boga. Prośmy przez Jej wstawiennictwo o łaski potrzebne dla grzeszników i o miłosierdzie Boże nad światem.

Poniższe modlitwy zostały ułożone na podstawie *Dzienniczka* św. siostry Faustyny.

Modlitwa za grzeszników

Najsłodsze Serce Pana mojego, pełne litości i miłosierdzia niezgłębionego, błagam Cię za biednymi grzesznikami. O Serce Najświętsze, Źródło Miłosierdzia, z którego tryskają promienie łask niepojętych na cały rodzaj ludzki, błagam Cię o światło dla biednych grzeszników. O Jezu, pomnij na gorzką Mękę swoją i nie dozwól, aby ginęły dusze odkupione tak drogocenną Krwią Twoją Najświętszą.

O Jezu, kiedy rozważam tę wielką cenę Krwi Twojej, cieszę się z jej wielkości, bo jedna kropla wystarczyłaby za wszystkich grzeszników. Chociaż grzech jest przepaścią złości i niewdzięczności, jednak cena położona za nas jest nigdy nieporównana – dlatego niech ufa dusza wszelka w Męcę Pana, niech ma w Miłosierdziu nadzieję. Bóg nikomu Miłosierdzia swego nie odmówi. Niebo i ziemia może się odmienić, ale nie wyczerpie się Miłosierdzie Boże. O, co za radość się pali w sercu moim, kiedy widzę tę niepojętą dobroć Twoją, o Jezu mój. Pragnę przyprowadzić wszystkich grzeszników do

stóp Twoich, aby wysławiali przez nieskończone wieki Miłosierdzie Twoje. Amen.

Akt ofiarowania za grzeszników

Wobec nieba i ziemi, wobec wszystkich chórów anielskich, wobec Najświętszej Maryi Panny, wobec wszystkich mocy niebieskich oświadczam Bogu w Trójcy jedynemu, że dziś w zjednoczeniu z Jezusem Chrystusem, Odkupicielem dusz, składam dobrowolnie z siebie ofiarę za nawrócenie grzeszników, a szczególnie za te dusze, które straciły nadzieję w miłosierdzie Boże. Ofiara ta polega na tym, że przyjmuję z pełnym poddaniem się woli Bożej wszystkie cierpienia i lęki, i trwogi, jakimi są napelnieni grzesznicy, a w zamian oddaję im wszystkie, jakie mam, pociechy w duszy, które płyną z obcowania z Bogiem. Jednym słowem, ofiaruję za nich wszystko: Msze św., Komunie św., pokuty i umartwienia, modlitwy. Nie lękam się ciosów – ciosów sprawiedliwości Bożej – bo jestem złączona z Jezusem. O Boże mój, pragnę tym sposobem wynagrodzić Ci za te dusze, które nie dowierzają dobroci Twojej.

Ufam wbrew wszelkiej nadziei w morze miłosierdzia Twego. Panie i Boże mój, cząstko – cząstko moja na wieki – nie na własnych siłach opieram ten akt ofiarowania, ale na mocy, która płynie z zasług Jezusa Chrystusa. Powtarzać będę codziennie ten akt ofiarowania następującą modlitwą, której mnie sam nauczyłeś, Jezu:

O Krwi i Wodo, któraś wytrysnęła jako źródło miłosierdzia dla nas z Serca Jezusowego, ufam Tobie. Amen.

Modlitwa do miłosierdzia Bożego

O Boże, jakże jesteś dobry, jak wielkie jest miłosierdzie Twoje. Uciekam się do Twego miłosierdzia, Boże łaskawy, któryś sam jeden jest tylko dobry. Choć nędza moja wielka i przewinienia liczne, jednak ufam miłosierdziu Twemu, bo jesteś Bogiem miłosierdzia i od wieków nie słyszano ani nie pamięta ziemia, ani niebo, by dusza ufająca miłosierdziu Twemu została zawiedziona.

O Boże litości, Ty sam jeden usprawiedliwić mnie możesz i nie odrzucisz mnie nigdy, gdy się udaję skruszona do miło-

siernego Serca Twego, u którego nikt nie doznał odmowy, choćby był największym grzesznikiem. Twój Syn zapewnił mnie: „Prędeż niebo i ziemia obróciłyby się w nicłość, aniżeliby duszę ufającą nie ogarnęło miłosierdzie moje”.

Jezu, Przyjacielu serca samotnego, Tyś przystanią moją, Tyś pokojem moim, Tyś jedynym ratunkiem moim, Tyś uspokojeniem w chwilach walk i zwątpień. Tyś jasnym promieniem, który oświeca życia mojego drogę. Ty znasz słabości nasze i, jako dobry Lekarz, pocieszasz i leczysz, oszczędzając cierpienie. Amen.

Modlitwa o miłosierdzie Boże

O Boże wielkiego miłosierdzia, Dobroci nieskończona, oto dziś cała ludzkość woła z otchłani nędzy swojej do miłosierdzia Twego, do litości Twojej, o Boże; a woła potężnym swym głosem nędzy. Boże łaskawy, nie odrzucaj modlitwy wygnańców tej ziemi.

O Panie, Dobroci niepojęta, który znasz na wskroś nędzę naszą i wiesz, że o własnych siłach wznieść się do Ciebie nie

jesteśmy w stanie – przeto Cię błagamy, uprzedzaj nas łaską swoją i pomnażaj w nas nieustannie miłosierdzie swoje, abyśmy wiernie pełnili wolę Twoją świętą w życiu całym i w śmierci godzinie. Niech nas osłania wszechmoc miłosierdzia Twego przed pociskami nieprzyjaciół naszego zbawienia, abyśmy z ufnością, jako dzieci Twoje, czekali na przyjście Twoje ostateczne, który to dzień Tobie jest tylko wiadomy. I spodziewamy się, że otrzymamy wszystko, co nam jest obiecane przez Jezusa, pomimo całej nędzy naszej, bo Jezus jest ufnością naszą, przez Jego miłosierne Serce przechodzimy jak przez otwartą bramę do nieba. Amen.

Modlitwa o serce miłosierne

O Jezu, rozumiem, że miłosierdzie Twoje jest niepojęte, przeto Cię błagam, uczynź serce moje tak wielkim, aby pomieściło potrzeby wszystkich dusz żyjących na całej kuli ziemskiej. Niech sięga poza świat, do zmarłych w czyśćcu cierpiących... O Jezu, uczynź me serce czułym na każde cierpienie duszy czy ciała bliźnich moich.

O Jezusie, wiem, że Ty tak postępujesz z nami, jak my postępujemy z bliźnimi. Jezusie mój, uczynź serce moje podobnym do miłosiernego Serca swego i przemień je w swoje własne, abym umiał wyczuwać potrzeby innych serc, a szczególnie cierpiących i smutnych; niech promienie miłosierdzia odpoczną w sercu moim.

Jezusie, dopomóż mi przejść przez życie, czyniąc dobrze każdemu. Amen.

Zawierzenie Miłosierdziu Bożemu

Miłosierdzie Twoje jest przeprowadzone przez całe nasze życie jak złota nić, która utrzymuje kontakt naszego jestestwa z Bogiem we wszelkim porządku, gdyż do szczęścia niczego nie potrzebuje; a więc wszystko jest dziełem miłosierdzia Jego.

Choćby się wszystko sprzysięgło przeciw mnie i choćby się ziemia usuwała spod stóp moich, jednak jestem spokojny przy Sercu Twoim. Ból mój wyśpiewam Ci milczeniem, a Ty mnie zrozumiesz ponad wszelkie wypowiedzenie...

O Jezu, w Twym najmiłosierniejszym Sercu zamykam się jako w twierdzy niezdobytej, przeciwko pociskom nieprzyjaciół. Amen.

Litania **uwielbienia Miłosierdzia Bożego**

Miłosierdzie Boże, wytryskujące z łona
Ojca, *ufam Tobie.*
Miłosierdzie Boże, najświętszy
przymiocie Boga,
Miłosierdzie Boże, tajemnico niepojęta,
Miłosierdzie Boże, źródło tryskające
z tajemnicy Trójcy Przenajświętszej,
Miłosierdzie Boże, niezgłębione przez
żaden umysł ludzki ni anielski,
Miłosierdzie Boże, z którego tryska
wszelkie życie i szczęście,
Miłosierdzie Boże, ponad niebiosą,
Miłosierdzie Boże, źródło cudów i dziwów,
Miłosierdzie Boże, ogarniające
wszechświat cały,
Miłosierdzie Boże, zstępujące na świat
w Osobie Słowa Wcielonego,
Miłosierdzie Boże, które wypłynęło
z otwartej rany Serca Jezusowego,

Miłosierdzie Boże, zawarte w Sercu
Jezusa dla nas, a szczególnie
dla grzeszników,
Miłosierdzie Boże, niezgłębione
w ustanowieniu Hostii świętej,
Miłosierdzie Boże, w ustanowieniu
Kościoła świętego,
Miłosierdzie Boże, w sakramencie
chrztu świętego,
Miłosierdzie Boże, w usprawiedliwieniu
nas przez Jezusa Chrystusa,
Miłosierdzie Boże, towarzyszące nam
przez całe życie,
Miłosierdzie Boże, ogarniające nas
szczególnie w godzinie śmierci,
Miłosierdzie Boże, darzące nas
życiem nieśmiertelnym,
Miłosierdzie Boże, towarzyszące nam
w każdym momencie życia,
Miłosierdzie Boże, chroniące nas od
ognia piekielnego,
Miłosierdzie Boże, w nawróceniu
grzeszników zatwardziałych,
Miłosierdzie Boże, zdziwienie dla aniołów,
niepojęte dla świętych,
Miłosierdzie Boże, niezgłębione we
wszystkich tajemnicach Bożych,

Miłosierdzie Boże, dźwigające nas
z wszelkiej nędzy,
Miłosierdzie Boże, źródło naszego
szczęścia i wesela,
Miłosierdzie Boże, w powołaniu nas
z nicości do bytu,
Miłosierdzie Boże, ogarniające wszystkie
dzieła rąk Jego,
Miłosierdzie Boże, koronujące wszystko,
co jest i co istnieć będzie,
Miłosierdzie Boże, w którym wszyscy
jesteśmy zanurzeni,
Miłosierdzie Boże, słodkie ukojenie dla
dusz udreńczonych,
Miłosierdzie Boże, jedyna nadziejo
dusz zrozpaczonych,
Miłosierdzie Boże, serc odpocznienie,
pokoju pośród trwogi,
Miłosierdzie Boże, rozkoszy i zachwycie
dusz świętych,
Miłosierdzie Boże, budzące ufność
wbrew nadziei,

P. Módlmy się.

O Boże wiekuisty, w którym miłosierdzie jest niezgłębione, a litości skarb jest nieprzebra-

ny, wejrzyj na nas łaskawie i pomnóż w nas miłosierdzie swoje, abyśmy w chwilach ciężkich nie rozpaczali ani upadali na duchu, ale z wielką ufnością poddali się woli Twojej świętej, która jest miłością i miłosierdziem samym. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

Koronka do Miłosierdzia Bożego

(Odmawia się na zwykłej częstce różańca)

Na początku:

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Wierzę w Boga...

Na dużych paciorkach:

Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa, na przebłaganie za grzechy nasze i całego świata. (1 raz)

Na małych paciorkach:

Dla Jego bolesnej męki miej miłosierdzie dla nas i całego świata. (10 razy)

Na zakończenie:

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny – zmiłuj się nad nami i nad całym światem. (3 razy)

**Akt zawierzenia świata
Miłosierdziu Bożemu
przez św. Jana Pawła II**

(Łagiewniki, 17 sierpnia 2002)

Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym Poczycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło, pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojczy Przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen.

PRZYJĘCIE
DO BRACTWA NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP

Obrzęd błogosławieństwa
i nałożenia Niebieskiego Szkaplerza

Wprowadzenie

Błogosławieństwo szkaplerza i jego nałożenie w miarę możliwości powinno się odbyć podczas jakiegoś wspólnego obrzędu. Aktu nałożenia szkaplerza na znak przyjęcia wierznych do Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP winien dokonać marianin – prezbiter lub diakon (zwykle lokalny promotor bractwa) – lub inny duchowny delegowany przez Zgromadzenie Księży Marianów.

Szkaplerz, który ma zostać pobłogosławiony i nałożony, powinno się wykonać z odpowiedniego materiału i w sposób określony dla Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP. Potem szkaplerz można zastąpić pobłogosławionym medalikiem.

W homilii promotor lub przewodniczący obrzędowi powinien krótko wyjaśnić duchowy wymiar przynależności do bractwa. Ponieważ Niebieski Szkaplerz jest znakiem zatwierdzonym przez Kościół i jednym spośród sakramentaliów, celebrans powinien również podkreślić jego znaczenie, wskazać zobowiązania wynikające z jego przyjęcia, jak również łaski, jakimi cieszą się ci, którzy w sposób godny go noszą.

Obrzęd błogosławieństwa

Obrzędy wstępne

Po zgromadzeniu się ludu albo przynajmniej członków bractwa wchodzi celebrans podczas śpiewu pieśni odpowiadającej treścią temu obrzędowi. Po ukończeniu śpiewu celebrans mówi:

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy czynią znak krzyża i odpowiadają:

Amen.

Celebrans pozdrawia obecnych, mówiąc:

Łaska i pokój od Boga, naszego Ojca, który przez swojego Syna, narodzonego z Maryi Dziewicy, udziela nam wszelkiego dobra, niech będą z wami.

(Albo wypowiada inne słowa liturgicznego pozdrowienia.)

Wszyscy odpowiadają:

I z duchem twoim.

Celebrans przygotowuje obecnych do sprawowania obrzędu, przemawiając tymi lub podobnymi słowami:

Bóg posługuje się zwyczajnymi znakami, aby nam okazywać swoje wielkie miłosierdzie. Także człowiek zwyczajnymi znakami wyraża swoją wdzięczność, okazuje wolę służenia Bogu oraz gotowość dochowania przez całe życie wierności wobec konsekracji, wynikającej z chrztu świętego.

Niebieski Szkaplerz oznacza wstąpienie do Bractwa Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny przy Zgromadzeniu Księży Marianów. Wyraża jednocześnie

nasze pragnienie udziału w duchowych dobrach tegoż Zgromadzenia. Przypomina on także wynikający z chrztu obowiązek przyoblekania się w Chrystusa. W wypełnianiu tego obowiązku wspomaga nas Maryja Dziewica, która najbardziej pragnie, byśmy na chwałę Trójcy Przenajświętszej upodobniali się do Chrystusa, a kiedyś – odziani w szatę godową – zostali przyjęci do niebieskiej ojczyzny.

Czytanie słowa Bożego

Lektor lub ktoś z obecnych, albo sam celebrans odczytuje tekst Pisma Świętego, dobrany zwłaszcza spośród tych, jakie podaje Lekcjonarz do Mszy o Najświętszej Trójcy, o tajemnicach Pańskich lub o Najświętszej Maryi Pannie. Można także wybrać tekst, odpowiadający duchowi Zgromadzenia Księży Marianów.

Albo:

2 Kor 4,13-5,10: Chcemy przywdziać nowe odzienie.

Bracia i siostry, posłuchajcie słów świętego Pawła Apostoła do Koryntian:

Cieszę się przeto owym duchem wiary, według którego napisano: Uwierzyłem, dlatego przemówilem; my także wierzymy i dlatego mówimy, przekonani, że Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam i stawia nas przed sobą razem z wami.

Wszystko to bowiem dla was, ażeby w pełni obfitująca łaska zwiększyła chwałę Bożą przez dziękczynienie wielu. Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu, chociaż bowiem niszczyje nasz człowiek zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz, odnawia się z dnia na dzień.

Niewielkie bowiem utrapienia naszego obecnego czasu gotują bezmiar chwały przyszłego wieku dla nas, którzy się wpatrujemy nie w to, co widzialne, lecz w to, co niewidzialne. To bowiem, co widzialne, przemija, to zaś, co niewidzialne, trwa wiecznie.

Wiemy bowiem, że jeśli nawet zniszczyje nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwałe w niebie. Tak przeto teraz wzdychamy, pragnąc przyodziać się w nasz niebieski przybytek, o ile tylko odziani, a nie nadzy będziemy.

Dlatego właśnie udęczeni wzdychamy, pozostając w tym przybytku, bo nie chcielibyśmy go utracić, lecz przywdziać na niego nowe odzienie, aby to, co śmiertelne, wchłonięte zostało przez życie. A Bóg, który nas do tego przeznaczył, dał nam Ducha jako zadatek.

Tak więc, mając tę ufność, wiemy, że jak długo pozostajemy w ciele, jesteśmy pielgrzymami, z daleka od Pana. Albowiem według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy. Mamy jednak nadzieję – i chcielibyśmy raczej opuścić nasze ciało i stanąć w obliczu Pana. Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy. Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre.

Celebrans wygłasza homilię, w której wyjaśnia uczestnikom znaczenie obrzędu.

Prośby

Następuje modlitwa wspólna. Z zaproponowanych niżej wezwań celebrans może wybrać te, które uzna za bardziej odpowiednie, lub dodać

do nich inne, uwzględniające sytuację wiernych albo szczególne okoliczności.

Bogarodzica Maryja dzięki mocy Ducha Świętego dała Słowu Wcielonemu szatę śmiertelnego człowieczeństwa. Abyśmy uczestniczyli w łasce naszego pierworodnego Brata i żyli ku chwale Bożej. Wsparci orędownictwem Maryi, wołajmy do Boga:

Daj nam, Boże, przyoblec się w Chrystusa.

Twój Syn umiłowany przyoblekł nasze ciało, aby ludzie stali się uczestnikami Twojego życia w Chrystusie,

– spraw, abyśmy zawsze zasługiwali na miano Twoich dzieci i rzeczywiście nimi byli.

Ty zechciałeś, aby Chrystus był do nas podobny we wszystkim oprócz grzechu,

– dopomóż nam naśladować Chrystusa, abyśmy we wszystkim podobali się Tobie i upodabniali się do Twojego Syna.

Ty zapraszasz na ucztę w swoim królestwie ludzi odzianych w szatę weselną,

– naucz nas wiernie Tobie służyć i objaw nam samego siebie.

Ty przez świętego Pawła Apostoła zachęcasz nas, abyśmy byli na świecie miłą wonią Chrystusa,

– spraw, abyśmy wśród braci dostrzegali znaki Chrystusowej obecności.

Ty nas zawsze odziewasz w szatę sprawiedliwości i świętości, abyśmy w Duchu Świętym żyli dla Ciebie i ukazywali świętość Kościoła,

– uświęcaj nas w Chrystusie, abyśmy mogli przyczynić się do zbawienia braci.

Ty zawsze obdarzasz nas w Chrystusie wszelkim błogosławieństwem duchowym, abyśmy przyodziani szatą weselną, wyszli mu na spotkanie, gdy przyjdzie w chwale,

– za wstawiennictwem Maryi Dziewicy dopomóż nam szczęśliwie przejść ze śmierci do życia.

Modlitwa błogosławieństwa

(Poniższa modlitwa posłużyć może również przy nałożeniu szkaplerza osobom, które nie proszą o przyjęcie do bractwa.)

Celebrans rozkłada ręce i wypowiada modlitwę błogosławieństwa:

Boże, źródło wszelkiej świętości, Ty odrodzonych z wody i Ducha Świętego wzywasz do pełni życia chrześcijańskiego i doskonałej miłości. Spraw, niech Twój słudzy, którzy z pobożnością przyjmują ten szkaplerz ku chwale Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej, upodabniają się do Jezusa Chrystusa, i po szczęśliwym zakończeniu obecnego życia za przyczyną Bogarodzicy Dziewicy wejdą do radości Twojego domu. Przez Chrystusa Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

Przyjęcie do Bractwa Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny

Kandydaci podchodzą do ołtarza i stają przed nim. Celebrans wypowiada słowa modlitwy:

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

Wszyscy: Który stworzył niebo i ziemię.

Panie, usłysz modlitwę moją.

Wszyscy: A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Pan z wami.

Wszyscy: I z duchem twoim.

Módlmy się.

Boże, Ty przez Niepokalane Poczęcie Najświętszej Dziewicy przygotowałeś swojemu Synowi godne mieszkanie i na mocy zasług przewidzianej śmierci Chrystusa zachowałeś Ją od wszelkiej zmazy, daj nam za Jej przyczyną dojść do Ciebie bez grzechu. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

Następnie celebrans zwraca się do kandydatów,
mówiąc:

Mocą udzielonej mi władzy przyjmuję was (ciebie) do Bractwa Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny przy Zgromadzeniu Księży Marianów. Przyłączając się do niego, przyjmujecie (przyjmujesz) na siebie zobowiązania, które upoważniają was (cię) do duchowego współuczestniczenia w życiu, modlitwach i dobrych dziełach księży i braci marianów, zarówno w tym życiu, jak i po śmierci. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Nowo przyjęci klękają przed ołtarzem i odmawiają wspólnie akt obłajki:

Najświętsza Panno Maryjo, / Bogurodzico
i Dziewico Niepokalana, / ja **N.N.** (*wypowiada się własne imię i nazwisko*), / człowiek
biedny i grzeszny, / Twego świętego oblicza
najbardziej niegodny, / pragnąc Tobie służyć
/ i ufając wielkiemu miłosierdziu Twemu,
/ w obecności Błogosławionego Syna Twe-

go, / naszego Zbawiciela i Mistrza, / oraz
wszystkich Aniołów i Świętych, / oddaję się
dzisiaj Tobie w niewolę miłości, / przyjmując
Niebieski Szkaplerz / oraz wstępując do
bractwa Twego Niepokalanego Poczęcia. /
Obieram Ciebie za szczególną Matkę, / Panią
/ i Opiekunkę moją; / mocno postanawiam
nigdy Cię nie opuścić / i czci Twojej zawsze
bronić. / Szczególnie zaś przyrzekam, / że
do śmierci będę nosić Niebieski Szkaplerz,
/ żyć w czystości według swego stanu, /
okazywać specjalne nabożeństwo do Twego
Niepokalanego Poczęcia, / modlić się za
zmarłych w czyśćcu cierpiących, / o nawró-
cenie grzeszników / i o miłosierdzie Boże
nad światem. / Ciebie, Najświętsza Panno
Maryjo, / pokornie proszę, / abyś mnie
miłościwie przyjęła w poczet Twoich sług,
/ we wszystkich trudnościach i potrzebach
ratowała, / a nade wszystko, / abyś jako
Matka Miłosierdzia / raczyła przybyć mi na
pomoc w godzinie mojej śmierci. / Amen.

Nażalenie Niebieskiego Szkaplerza

(Poniższe trzy teksty posłużyć mogą również do nałożenia szkaplerza osobom, które nie proszą o przyjęcie do bractwa.)

Celebrans odmawia modlitwę błogosławieństwa szkaplerza:

Panie Jezu Chryste, Ty przyjąłeś ludzką naturę; pokornie prosimy Cię, abyś pobłogosławił ten szkaplerz wykonany na cześć Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Spraw, aby ci, którzy będą go nosić, przyczyniali się do odnowy moralnej wśród ludzi. Niech ci Twój służy, obleczeni w szkaplerz, za przyczyną Dziewicy Maryi Niepokalanie Poczętej przyobleką się również w Ciebie, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

Celebrans kropi szkaplerze wodą święconą, a następnie nakłada je nowo przyjętym do bractwa, wypowiadając następujące słowa:

Bracie / Siostro, przyjmij ten Niebieski Szkaplerz [na znak twojej przynależności do Brac-

stwa Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, złączonego z zakonną rodziną księży i braci marianów]. Za przyczyną Maryi Niepokalanej, ku chwale Trójcy Przenajświętszej oraz dla dobra Kościoła staraj się nieustannie przyoblekać w Chrystusa, który żyje w Tobie, i ukazywać przynależność do Niego. Niech Bóg sprawi, abyś ten szkaplerz nosił(a) na sobie oczyszczony(a) z grzechu i wolny(a) od wszelkiej skazy przeszedł (przeszła) do życia wiecznego.

Wszyscy: Amen.

Następnie celebrans, zwracając się do nowo przyjętych, dodaje:

Mocą delegowanej mi władzy przyjmuję was (ciebie) do udziału we wszystkich dobrach duchowych udzielonych przez Stolicę Apostolską tym, którzy przyjęli i godnie noszą Niebieski Szkaplerz. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Po wyjaśnieniu zadań i zobowiązań bractwa celebrans w milczeniu kropi wszystkich wodą święconą.

Zakończenie obrzędu

Celebrans wyciąga ręce nad zgromadzonymi i kończy obrzęd, mówiąc:

Niech Bóg wszechmogący i miłosierny was błogosławi i da wam prawdziwą mądrość, która prowadzi do zbawienia.

Wszyscy: Amen.

Niech was poucza słowami Pisma Świętego i pomaga wytrwać w pełnieniu dobrych uczynków.

Wszyscy: Amen.

Niech wam ukáže drogę pokoju i miłości i kieruje wasze kroki ku sobie.

Wszyscy: Amen.

Składa ręce i czyniąc znak krzyża, mówi:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący,
Ojciec i Syn, i Duch Święty.

Wszyscy: Amen.

Lub inna formuła błogosławieństwa:

Bóg, który odkupił świat przez swojego Syna
zrodzonego z Maryi Dziewicy i który raczył
was zaliczyć do bractwa Jej Niepokalanego
Poczęcia, niech was obdarzy swoim błogo-
sławieństwem.

Wszyscy: Amen.

Niech was zawsze strzeże Maryja Dziewica,
która zrodziła Dawcę życia.

Wszyscy: Amen.

Niech wam tutaj obecnym, aby oddać cześć
Niepokalanej Dziewicy, Bóg udzieli prawdzi-
wej radości i szczęścia wiecznego.

Wszyscy: Amen.

Składa ręce i czyniąc znak krzyża, mówi:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący,
Ojciec i Syn, i Duch Święty.

Wszyscy: Amen.

Niepokalane Poczęcie Maryi Dziewicy.

Wszyscy: Niech nam będzie zbawieniem
i obroną.

Obrzęd można zakończyć śpiewem Hymnu Ma-
riańskiego bądź odpowiedniej antyfony maryjnej.

Objaśnienia

- W dniu przyjęcia Niebieskiego Szkaplerza i wpisania do Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP należy przystąpić do Komunii św. Szkaplerz musi być wykonany z płótna koloru niebieskiego, na którym ma widnieć wizerunek Maryi Niepokalanie Poczętej. Ma być poświęcony i nałożony przez kapłana lub diakona. Należy go nosić tak, by jedna część opadała na plecy,

a druga na pierś. Obie części szkaplerza, według tradycji Zgromadzenia Księża Marianów, łączą tasiemki koloru czerwonego. Szkaplerz zaleca się nosić na sobie w dzień i w nocy.

- W 1910 r. papież Pius X zezwolił na zastąpienie szkaplerza płóciennego medalikiem szkaplerznym*, na którego awersie winien się znajdować wizerunek Serca Jezusowego, a na rewersie – wyobrażenie Matki Bożej Niepokalanej. Zarówno medalik, jak i szkaplerz mogą być później zmieniane według własnego uznania. Nie jest konieczne błogosławienie każdego nowego szkaplerza.
- Tak szkaplerz, jak i medalik mają być noszone w godny sposób. Gdy Niebieski Szkaplerz ulegnie zniszczeniu, zginie lub się zagubi, wtedy należy włożyć kolejny Niebieski Szkaplerz; może on być poświęcony przez każdego kapłana lub diakona.
- Osoby noszące Niebieski Szkaplerz, a tym samym przynależące do Bractwa Niepokalanego Poczęcia, mają udział we wszystkich dobrach duchowych Zakonu

* Zob. oficjalny dekret po łacinie na str. 156.

Kleryków Regularnych – Teatynów oraz Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia NMP, tak za życia, jak i po śmierci.

- Nazwiska osób przynależących do Bractwa Niepokalanego Poczęcia powinny zostać wpisane do Księgi Bractwa. W kościołach mariańskich, przy których istnieje Bractwo Niepokalanego Poczęcia NMP znajduje się taka księga (np. w Warszawie na Stegnach; w Londynie w Anglii). W USA bractwo istnieje przy Narodowym Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Stockbridge, MA. Wpisani do Księgi otrzymują specjalny dyplom poświadczający ten akt.
- O śmierci zmarłego brata lub siostry z bractwa (honorowy tytuł członka bractwa) należy powiadomić odpowiednie centrum lub odpowiednią mariańską placówkę, przy której istnieje bractwo, by Zgromadzenie włączyło ich do swoich modlitw.
- Pobożne noszenie i praktyki, np. całowanie szkaplerza lub medalika szkaplerznego, zostały obdarzone dodatkowo przez Kościół odpustem cząstkowym.

- Istnieje także możliwość przyjęcia szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP bez konieczności wstępowania do bractwa istniejącego przy Zgromadzeniu Księży Marianów. Osoby, które pragną przyjąć Niebieski Szkaplerz, ale nie chcą być zrzeszone w mariańskim bractwie, powinny to wyraźnie zaznaczyć, kiedy proszą o szkaplerz. Ci, którzy noszą szkaplerz, lecz nie są formalnie zrzeszeni (przyjęci do bractwa księży marianów i wpisani do księgi), przynależą wówczas do szeroko pojętej rodziny teatyńskiej i uczestniczą w dobrach duchowych Arcybractwa Niepokalanego Poczęcia NMP, które ma swoją siedzibę w Rzymie przy bazylice św. Andrzeja della Valle, znajdującej się pod opieką Księży Teatynów.

Informacje dla zainteresowanych

Osoby zamieszkałe na terenie Polski,
które pragną otrzymać Niebieski
Szkaplerz lub wstąpić do Bractwa
Niepokalanego Poczęcia NMP, dowiedzieć
się o obowiązkach i duchowych
przywilejach członkostwa oraz uzyskać
informacje na temat samego szkaplerza
mogą zwracać się do:

Centrum Stowarzyszenia Pomocników Mariańskich

ul. św. Bonifacego 9, 02-914 Warszawa
tel. (22) 833 74 05
e-mail: biuro.spm@marianie.pl
www.spm.org.pl

lub

Centrum Formacji Maryjnej „Salvatoris Mater”

ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary
tel. (63) 270 77 20
e-mail: mater@marianie.pl
www.maryja.pl

Osoby zamieszkałe na terenie USA

Informacje i zgłoszenia:
e-mail: confraternity@marian.org

lub wypełnić formularz w Internecie:
www.marian.org/confraternity

Można również zatelefonować
pod bezpłatny numer 1-800-462-7426
(tylko z USA i Kanady) w celu uzyskania
informacji lub zamówienia modlitewnika
dla członków bractwa.

Osoby zamieszkałe na terenie Wielkiej Brytani

Bractwo Niepokalanego Poczęcia NMP
1 Courtfield Gardens
West Ealing
London, W13 0EY
United Kingdom
tel.: +44 (0) 20 8998 0925
e-mail: info@divinemercury.org.uk
www.divinemercuryapostolate.co.uk

Źródła

(historia i duchowość maryjna)

1. *Uwiedomienie o sukience albo szkaplerzu Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, który się rozdaje wszelkiego stanu ludziom przez WW. OO. Maryanów*, Berdyczów 1773.
2. St. Papczyński, *Reguła życia*, w: *Konstytucje i Dyrektorium Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia NMP*, Warszawa 2011.
3. J. Kosmowski MIC, *Marianie w latach 1787-1864*, Warszawa-Lublin 2004.
4. T. Rogalewski, MIC, *Stanisław Papczyński (1631-1701), Założyciel Zgromadzenia Księży Marianów. Inspirator mariańskiej szkoły duchowości*, Warszawa-Lublin 2001.
5. Z. Proczek MIC, *Stróż duchowego dziedzictwa marianów; wybór pism o. Kazimierza Wyszyńskiego*, Warszawa-Stockbridge 2004.
6. *L'Abitino Ceruleo dell'Immacolata*, „Regnum Dei, Collectanea Theatina”, 10(1954) nr 33, s. 97-114.
7. A. Oliver, C.R., *Ursula Benincasa. Una vida entre el Cielo y la Tierra*, Madrid 1983.
8. *Obrzędy błogosławieństw dostosowane do zwyczajów diecezji polskich*, oprac. Komisja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski.
9. J. Kumala, *Piękno życia z Maryją*, Licheń Stary 2015.
10. J. Kumala, *Uczennica Chrystusa. Maryjna droga chrześcijanina*, Licheń Stary 2010.

Księgarnia maryjna
www.lichen.maryja.pl

ANEKS

z całego serca udzielam

Apostolskiego **B**łogosławieństwa
wszystkim członkom

Bractwa **N**iepokalanego **P**oczęcia,

M. M. P.

istniejącego przy

zgrupowaniu księży Marianów

Watykan, dnia 3 grudnia, 2003

Jan Paweł II

Statut
Bractwa Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny
Zgromadzenia Księży Marianów

1. Natura:

Bractwo Niepokalanego Poczęcia NMP Zgromadzenia Księży Marianów (dalej Bractwo) jest prywatnym zrzeszeniem wiernych, którzy, żyjąc w świecie i uczestnicząc w duchowości, apostołacie i misji Zgromadzenia Księży Marianów, w szczególności szerząc kult Niepokalanego Poczęcia NMP i modląc się za zmarłych, dążą do chrześcijańskiej doskonałości na sposób właściwy swemu powołaniu. Członkowie Bractwa uczestniczą, zarówno w życiu doczesnym, jak i wiecznym, w dobrach duchowych Zgromadzenia.

2. Cel:

- a) Pomoc członkom Bractwa żyjącym w świecie w dążeniu do chrześcijańskiej doskonałości, zgodnie z duchowością Zgromadzenia Księży Marianów.
- b) Szerzenie kultu Niepokalanego Poczęcia NMP oraz pomoc zmarłym przebywającym w czyśćcu.

3. Erygowanie:

Do erygowania sekcji Bractwa uprawnieni są wyżsi przełożeni Zgromadzenia Księży Marianów oraz przełożeni wikariatów generalnych i prowincjalnych.

4. W przypadku erygowania sekcji Bractwa przy parafii lub w innym duszpasterskim ośrodku niemariańskim potrzebna jest zgoda proboszcza.

5. Struktura:

- a)** W ośrodkach mariańskich, przy których istnieje Bractwo, przełożony lokalny lub rektor rezydencji mianuje promotora Bractwa (PB) na czas nieokreślony.
- b)** W przypadku ośrodków niemariańskich promotora bractwa mianuje ten, kto ma władzę erygowania Bractwa, na czas nieokreślony, po uprzedniej zgodzie proboszcza.
- c)** Dla dobra duchowego członków oraz lepszej współpracy i rozwoju Bractwa przełożony prowincji, wikariatu lub misji może mianować, z głosem doradczym swojej rady, promotora Bractwa (prowin-

cji, wiceprowincji, wikariatu generalnego czy prowincjalnego) odpowiednio do struktury Zgromadzenia.

- d)** Przełożony generalny, po wysłuchaniu opinii swojej rady, mianuje promotora generalnego Bractwa (PGB).
- e)** Funkcję PGB i PB może pełnić maria- nin (kapłan lub brat zakonny) lub wier- ny świecki.

6. Obowiązki PB:

- a)** Organizuje okresowe spotkania członków Bractwa oraz im przewodniczy, według ustalonego programu formacji.
- b)** Informuje na bieżąco przełożonego domu zakonnego lub w przypadku ośrodków niemariańskich proboszcza o spotka- niach Bractwa oraz o podejmowanych inicjatywach, jak również stara się, aby Bractwo było autentycznym miejscem ewangelizacji według duchowości Zgro- madzenia Księży Marianów.
- c)** Prowadzi Księgę Członków Bractwa, któ- rej dane wysyła każdego roku do promo- tora generalnego Bractwa (PGB).

7. Obowiązki PGB:

- a)** Troszczy się o rozwój Bractwa na poziomie całego Zgromadzenia.
- b)** Jest odpowiedzialny za program formacji członków Bractwa, zatwierdzony przez przełożonego generalnego.
- c)** Raz na rok składa pisemny raport przełożonemu generalnemu z rozwoju, formacji, prowadzonych akcji oraz innych działań Bractwa w zakresie całego Zgromadzenia Księży Marianów.
- d)** Prowadzi dokładny rejestr członków Bractwa w zakresie międzynarodowym.

8. Warunki i sposób przyjęcia:

- a)** Do Bractwa może być przyjęty każdy wierny, który ukończył 18. rok życia, trwa w pełnej komunii z Kościołem katolickim (KPK, kan. 205) i przyjmuje cele i Statut Bractwa za swoje.
- b)** Kandydat, aby być przyjętym do Bractwa, zwraca się z prośbą o przyjęcie skierowaną do PB.
- c)** Przyjęcie do Bractwa następuje podczas obrzędu, według formuły zatwierdzonej przez przełożonego generalnego. Obrzę-

dowi liturgicznemu przewodniczy kapłan lub diakon.

- d)** Podczas obrzędu przyjęcia, jako istotny znak przynależności do Bractwa, jest błogosławiony i nakładany Niebieski Szkaplerz Niepokalanego Poczęcia NMP¹. Tenże szkaplerz, na podstawie dekretu przełożonego generalnego z dnia 25 lutego 2006 roku (prot. n. 22/2006)², może być błogosławiony i nakładany tylko przez marianina: biskupa, kapłana lub diakona. W przypadku biskupów, kapłanów lub diakonów nienależących do Zgromadzenia Księży Marianów, potrzebna jest dodatkowo subdelegacja od przełożonego generalnego Zgromadzenia Księży Marianów (por. list przełożonego generalnego teatynów z dnia 16 lipca 2008 roku)³.

¹ Niebieski Szkaplerz, rozpowszechniany przez Zgromadzenie Księży Marianów, składa się z dwóch niewielkich prostokątnych płatków materiału koloru niebieskiego. Na jednym z nich znajduje się wizerunek Matki Bożej Niepokalanej. Oba płatki materiału są połączone tasiemką koloru czerwonego.

² Zob. Aneks, s. 148.

³ Zob. Aneks, s. 152.

- e) Osoby chore oraz ci, którzy mieszkają w znacznej odległości od najbliższej sekcji Bractwa, mogą zwrócić się listownie o przyjęcie.
- f) Przyjęcie do Bractwa powinno być poświadczane na forum zewnętrznym przez wpisanie do Księgi Bractwa odpowiednich danych i wystawienie odpowiedniego dokumentu przyjęcia. Do Księgi Bractwa należy wpisać: imię i nazwisko wiernego, datę urodzenia i chrztu, miejsce i datę przyjęcia oraz kto przewodniczył obrzędowi przyjęcia.

9. Obowiązki członków Bractwa:

- a) Członkowie Bractwa, jako osoby oddane Dziewicy Niepokalanie Poczętej, wezwani są nie tylko do osobistego dążenia do świętości, zgodnie z duchowością Zgromadzenia Księżych Marianów, ale także do szerzenia czci Niepokalanego Poczęcia NMP oraz wspomagania zmarłych przebywających w czyśćcu.
- b) Członkowie Bractwa, przyjąwszy szkaplerz, będą go zawsze i z pobożnością nosić jako widzialny znak czci do Niepokalanego Poczęcia NMP oraz element

wyróżniający ich jako osoby szczególnie poświęcone Niepokalanej Dziewicy. Szkaplerz można zastąpić medalikiem⁴, który z jednej strony ma wizerunek Najświętszego Serca Jezusa, a z drugiej Maryi Niepokalanie Poczętej. Zarówno medalik, jak i szkaplerz mogą być później zmieniane według własnego uznania. Nie jest konieczne błogosławienie każdego nowego szkaplerza.

- c)** Przynależność do Bractwa zobowiązuje do naśladowania Maryi w Jej cnotach, a przede wszystkim do życia w stanie łaski uświęcającej i szerzenia w ten sposób kultu Niepokalanego Poczęcia NMP, do stałego poświęcania pewnego czasu na spotkanie z Bogiem na modlitwie, do częstego uczestnictwa w Eucharystii oraz odmawiania różańca. Członkowie Bractwa mają codziennie odmówić i ofiarować za zmarłych Koronkę dziesięciu cnót NMP lub Koronkę do Miłosierdzia Bożego oraz modlitwę *Salve Regina*, a także ofiarować w ich intencji uczynki miłosierdzia, swoje cierpienia i trudy życia.

⁴ Zob. Aneks, s. 156.

- d) Członkowie Bractwa, jako wierni zaangażowani w życie Kościoła, uczestniczą w życiu wspólnoty parafialnej i na różny sposób wspomagają kapłanów, zwłaszcza w swojej parafii w dziele ewangelizacji.
- e) Członkowie Bractwa powinni uczestniczyć w okresowych spotkaniach odbywających się pod przewodnictwem PB, podczas których będą ożywiać poczucie więzi wspólnotowej, poznawać duchowość Zgromadzenia Księży Marianów i uwrażliwiać się na potrzeby braci i sióstr, czyniąc to wszystko w zażyłej komunii z Maryją.

10. Dobra duchowe:

- a) Członkowie Bractwa mają udział we wszystkich dobrach duchowych Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia NMP:
 - korzystają z owoców codziennie odprawianych Mszy św. przez kapłanów mariańskich oraz Mszy św. w intencji żywych i zmarłych współpracowników Zgromadzenia Księży Marianów;
 - mają prawo włączyć swoich bliskich zmarłych do Mszy św. odprawianych przez Zgromadzenie przez cały listopad

oraz do nieszpórów żałobnych śpiewanych w oktawie Dnia Zadusznego;

- korzystają z owoców modlitw odmawianych codziennie przez członków Zgromadzenia;
- korzystają z nadprzyrodzonych owoców płynących z zasług, dobrych uczynków i odpustów zdobywanych przez członków Zgromadzenia.

b) Członkowie Bractwa, z racji otrzymania i noszenia szkaplerza Niepokalanego Poczęcia NMP, na podstawie reskryptu Penitencjarii Apostolskiej z dnia 2 lutego 1968 roku (prot. n. 272/68/R) oraz na mocy reskryptu z dnia 30 marca 2012 r. (prot. n. 1280/11/I) mogą uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami (spowiedź sakramentalna, Komunia św., modlitwa w intencjach papieskich) w dniu wstąpienia do Bractwa i otrzymania szkaplerza oraz w następujące uroczystości, święta i wspomnienia:

- Zmartwychwstania Pańskiego;
- Wniebowstąpienia Pańskiego;
- Narodzenia Pańskiego (25 grudnia);
- Niepokalanego Poczęcia NMP (8 grudnia);

- Wniebowzięcia NMP (15 sierpnia);
- Ofiarowania Pańskiego (2 lutego);
- z okazji liturgicznego wspomnienia św. Stanisława Papczyńskiego, Założyciela Zgromadzenia Księży Marianów (18 maja);
- oraz z okazji liturgicznego wspomnienia św. Kajetana z Thieny (7 sierpnia).

c) Głównymi uroczystościami Bractwa są: Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny (8 grudnia) oraz wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (2 listopada). Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny członkowie Bractwa będą przeżywać z głębokimi uczuciami miłości i wdzięczności Bogu i Maryi, odnawiając w tym dniu swoje pobożne zaangażowanie w służbę i wierność Chrystusowi i Kościołowi oraz zawierając Matczynemu Sercu Niepokalanej Dziewicy całą Rodzinę Mariańską. We wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych polecać będą Bogu, przez swoje modlitwy, ofiary i uzyskane odpusty, dusze wiernych zmarłych przebywających w czyśćcu.

11. O Statucie:

- a)** Zachowanie niniejszego Statutu nie obowiązuje pod grzechem, tym niemniej nie będzie bez winy ten, kto by przeciw niemu wykroczał w materii przykazań Bożych i kościelnych.
- b)** Statut niniejszy, zatwierdzony poprzednio dnia 30 stycznia 2010 r., został ponownie przejrzany i uzupełniony na sesji Rady Generalnej w dniu 12 września 2017 r. i obowiązuje aż do odwołania.
- c)** Zmiany w niniejszym Statucie mogą być wprowadzone przez przełożonego generalnego za zgodą jego rady.

Dano w Rzymie, dnia 12 września 2017 roku

Ks. Andrzej Pakuła MIC
Przełożony generalny

Ks. Zbigniew Piłat MIC
Sekretarz generalny

Prot. n. 22/2006
Rzym, 25 II 2006 r.

Do wszystkich kapłanów i diakonów
Zgromadzenia Księży Marianów

DEKRET

Upoważnienie do nakładania szkaplerza
Niepokalanego Poczęcia NMP

Mając na uwadze troskę o wzrost kultu Niepokalanego Poczęcia świętej Bożej Rodzicielki oraz wychodząc naprzeciw prośbom wielu współbraci, jak i pragnieniom osób świeckich, na mocy pisma Przełożonego Generalnego Kleryków Regularnych Teatynów z dnia 19 marca 2005 roku, skierowanego do Przełożonego Generalnego Zgromadzenia Księży Marianów, niniejszym dekretem upoważniam wszystkich kapłanów oraz diakonów Zgromadzenia Księży Marianów do nakładania wiernym szkaplerza Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, zgodnie z kan. 1169-1171 KPK oraz według Rytuału Mariańskiego.

Immaculata Virginis Mariæ Conceptio
sit nobis salus et protectio

Jan M. Rokosz MIC
Przełożony generalny

Zbigniew Piłat MIC
Sekretarz generalny

Il Preposito Generale dei Chierici Regolari
D. Valentinus Arteaga
et Sánchez-Guinaldo, C.R.

Dilectis Nobis in Christo
Eiusque Sine Labe Originali Conceptæ
Matris Mariæ:

D. P. Jan M. Rokosz, M.I.C., Superiori
Generali Congregationis Clericorum
Marianorum ab Immaculatae
Conceptionis B.mae V. Mariæ
necnon D. Fr. Andreae R. Maćzyński,
M.I.C., Promotori Generali Associationis
Cooperatorum Marianorum
Salutem

*Laudetur sanctissimum Sacramentum,
et benedicta sit ab omnibus Beatæ Mariæ
Virginis Immaculata Conceptio*

Ad vestras nuper porrectas preces læto
animo inclinati, ex apostolica nobis conces-
sa potestate, per has manu nostra atque
Secretarii generalis subscriptas litteras si-
gnoque nostræ Congregationis munitas,
Vobis vestrisque legitimis Successoribus
in perpetuum libenter concedimus facul-

tatem, aliis vestri Instituti sodalibus etiam subdelegandam, benedicendi, ad normam can. 1169-1171, scapularia parva cærulei coloris illaque Christifidelibus, pio devotionis erga Mysterium Conceptionis B. M. V. Immaculatæ affectu ea gestare cupientibus, ita imponendi ut spiritualibus gratiis et indulgentiis et participatione bonorum omnium spiritualium, quæ in nostro Clericorum Regularium Theatinorum religioso instituto ex gratia Dei fiunt vel eidem per Sedis Apostolicæ privilegium concessa aut in posterum concessura, rite frui possint in nomine Patris, et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Dabam Romæ, apud nostras Sancti Andreæ Apostoli “de Valle” ædes, die MX mensis Martii anni MMV, Sancti Iosephi Deiparæ Virginis Mariæ castissimi sponsi memoriæ solemniter dicato.

Valentín Arteaga y Sánchez-Guijaldo, C.R.
Praepositus Generalis

Gaietà Rosselli Clivillers, C.R.
a Secretis

Curia Generalizia
dei Chierici Regolari Teatini

Il Preposito Generale

Roma, 16 luglio 2008
Memoria facoltativa della B.V.M.
del Carmelo
249° giorno dell' Anno Santo Avelliniano

Rev. P. Jan M. Rokosz, M.I.C.
Superiore Generale della Congregazione
dei Chierici Mariani dell'Immacolata
Concezione della B.V.M.
Via Corsica, 1 – 00198 ROMA.

Venerato e reverendissimo padre in Cristo
e Maria “*sine labe originali concepta*”,

Ho ricevuto la vostra carissima lettera del
2 luglio 2008 (Prot. N. 194/200), la quale mi
onoro di rispondere con una piena e totale
elargizione della facoltà, *dum opus sit*, se
veramente ce ne fosse bisogno, “di benedire,
secondo le norme dei cann. 1169-1171 del
CIC, lo scapolare celeste ai fedeli richieden-

tilo, con il diritto di subdelega non solo al membri della nostra Congregazione... ma anche agli altri sacerdoti, sia religiosi che secolari, per poter soddisfare le richieste dei fedeli dalle diverse parti del mondo.”

Ritengo, da quanto mi è stato detto dal nostro Procuratore presso la Santa Sede, che la nuova normativa della Chiesa difatti concede la *benedizione ed imposizione semplice degli scapolari*, ed altri oggetti sacri, ai Ministri Sacri di cui parla il can. 1169: Vescovi, Presbiteri ed eventualmente Diaconi.

Invece quando lo scapolare è visto come *elemento di ammissione ad una confraternità aggregata ad un Istituto religioso*, allora l'imposizione dello scapolare deve farsi da un suo membro o da un Ministro a ciò debitamente delegato dalla competente Autorità dello stesso Istituto.

Quanto *all'ingresso in una confraternità, per mezzo del quale uno diviene spiritualmente partecipe di un Istituto religioso*, si tengano presenti le norme particolari stabilite dai

singoli Istituti e siano integralmente osservate. (CEI, *Benedizionale*, 1992, p. 717)

A questo punto, carissimo Padre, solo rimane trarne le conesguenze. Voi avete, a norma del can. 303, la CONFRATERNITÀ DELL'IMMACOLATA CONCEZIONE, i cui membri – uomini e donne – conducono una vita apostolica e tendono alla perfezione cristiana partecipando nel mondo al carisma del vostro Istituto religioso, sotto l'alta direzione dell'Istituto stesso. Negli statuti della Confraternità ci può essere l'obbligo di portare lo scapolare azzurro. Voi stabilirete la maniera di procedure alla benedizione ed imposizione del suddetto scapolare.

Sia dunque noto a tutti coloro che leggeranno questa lettera, che, se ce bisogno e nella misura in cui ce ne fosse, il sottoscritto P. Valentìn Arteaga y Sànchez Guijaldo, concede in perpetuum ai Superiori Generali della Congregazione dei Chierici Mariani dell'Immacolata Concezione della B.V.M., la facoltà di benedire ed imporre l'abitino azzurro dell'Immacolata, e di sottodelegarla

tanto a Ministri del proprio Istituto religioso, come a Ministri, siano essi Chierici secolari oppure regolari. In nomine Patris, et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Dato in Roma, quest'oggi 16 luglio 2008, Memoria della Madonna del Monte Carmelo e 249° Giornata dell'Anno Santo Avelliniano.

Resta da Vostra Reverendissima Paternità, dev.mo in Cristo e Maria Immacolata.

P. Valentín Arteaga, C.R.
Preposito Generale

S. Congregatio S. Officii
(Sectio de Indulgentiis)

De metallico numismate pro libitu
fidelium sacris scapularibus
ex panno sufficiendo.

Decretum

Cum sacra, quæ vocant, scapularia ad fidelium devotionem fovendam sanctorisque vitæ proposita in eis excitanda maxime conferre compertum sit, ut pius eis nomen dandi mos in dies magis invalescat, SSmus D. N. D. Pius divina providentia PP. X, etsi vehementer exoptet ut eadem, quo hucusque modo consueverunt, fideles deferre prosequantur, plurium tamen ad Se delatis votis ex animo obsecundans, præhabito Emorum Patrum Cardinalium Inquisitorum Generalium suffragio, in Audientia R. P. D. Adessori huius Supremæ Sacræ Congregationis Sancti Officii, die 16 Decembris anni currentis, impertita, benigne decernere dignatus est:

Omnibus fidelibus, tam uni quam pluribus veri nominis atque a Sancta Sede pro-

batis scapularibus (exceptis quæ Tertiorum Ordinum sunt propria), per regularem, ut aiunt, impositionem iam adscriptis aut in posterum adscribendis, licere posthac pro ipsis, sive uno sive pluribus, scapularibus ex panno, unicum numisma ex metallo seu ad collum seu aliter, decenter tamen super propriam personam, deferre, quo, servatis propriis cuiusque eorum legibus, favores omnes spirituales (*sabbatino*, quod dicunt, scapularis B.M.V. de Monte Carmelo *privilegio* non excepto) omnesque indulgentias singulis adnexas participare ac lucrari possint ac valeant;

Huius numismatis partem rectam, SSmi D. N. I. C. suum sacratissimum Cor ostendentis, aversam, Bmæ Virginis Mariæ effigiem referre debere;

Idem benedictum esse oportere tot distinctis benedictionibus quot sunt scapularia regulariter imposita, queis, pro libitu petentium, suffici velit;

Singulas has, demum, benedictiones impertiri posse *unico crucis signo*, vel in ipso adscriptionis actu, statim post absolutam regularem scapularis impositionem, vel etiam serius, pro petentium opportunitate,

non interest an servato vel non diversarum adscriptionum ordine, nec quanto post temporis ab ipsis, a quovis Sacerdote, etiam ab adscribente distincto, qui respectiva scapularia benedicendi sive ordinaria sive delegata facultate polleat, firmis ceteroquin primitivæ facultatis limitibus, clausulis et conditionibus.

Contrariis quibuscumque, etiam specialissima mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romæ, ex Ædibus S. Officii,
die 16 Decembris 1910.

L. X S.

Aloisius Giambene
Substitutus pro Indulgentiis

MARIANIE

Założona w 1670 roku w Polsce
przez św. Ojca Stanisława Papczyńskiego
i odnowiona przez bł. Jerzego Matulewicza
APOSTOLSKA WSPÓLNOTA ZAKONNA
jednoczy kapłanów i braci
powołanych przez Boga
do służenia Chrystusowi i Kościołowi
pod opieką i na wzór
NIEPOKALANEJ SŁUŻEBNICZY PAŃSKIEJ
w pracy duszpastersko-wychowawczej
w kraju i za granicą.

Jeśli chcesz
– dla siebie lub dla innych –
uzyskać informacje o historii, duchowości
i aktualnej działalności
Zgromadzenia Księża Marianów,
jak również dowiedzieć się o warunkach
przyjmowania kandydatów na księży
i braci, napisz:

Duszpasterz Powołań
ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary
www.marianie.pl
www.mlodzi.marianie.pl

**MODLITWA O POWOŁANIA
DO ZGROMADZENIA KSIĘŻY MARIANÓW**

Boże, Ojcze nasz i Panie żniwa, wzbudź w sercach wielu młodych ludzi pragnienie pójścia za Jezusem Chrystusem drogą życia zakonnego w Zgromadzeniu Księży Marianów. Ty sam je powołałeś do istnienia dla szerzenia czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, modlitwy za zmarłych i głoszenia Królestwa Bożego na ziemi. Poślij robotników na Twoje żniwo, aby dzieło rozpoczęte przez św. Stanisława Papczyńskiego rozwijało się i przynosiło obfite owoce dla większej chwały Twojej i zbawienia ludzi.

Duchu Święty, Ojcze ubogich, wskaż drogę mariańskiej wspólnoty. Kształtuj jej członków na wzór Maryi Niepokalanie Poczętej, aby stawali się święci i nieskalani, i tak jak Ona słuchali słowa Bożego, i zachowywali je w sercach. Wskazuj im zadania, jakie winni podjąć w dzisiejszym Kościele i świecie i wspieraj w ich realizacji. Amen.

*Czcigodna Sługa Boża Urszula Benincasa
(1547-1618)*

*Wizja, w której Czcigodna Sługa
Boża Urszula Benincasa otrzymała
od Matki Bożej Niebieski Szkaplerz
(2 II 1617)*

*Msza święta Ojca Założyciela
(św. Stanisława Papczyńskiego).
Mal. Jan Niezabitowski, marianin (+1804).
Koniec XVIII lub pocz. XIX w.
Dom zakonny marianów w Skórcu k. Siedlec.
Jeden z zakonników podaje zmarłym decymkę,
symbol reguły Dziesięciu Cnót,
drugi – Niebieski Szkaplerz
na znak udzielanej pomocy modlitewnej*

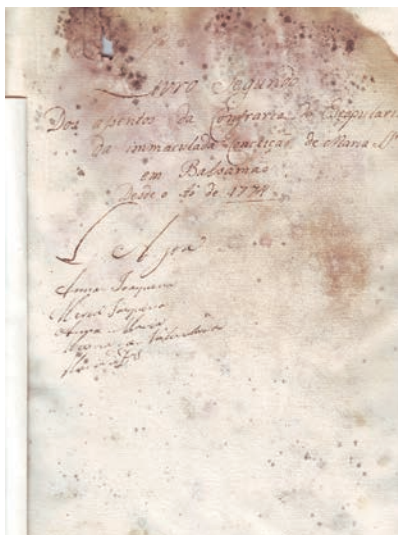
*Św. Stanisław Papczyński z Niebieskim Szkaplerzem
jako Orędownik dusz w czyśćcu cierpiących.*

Mal. Yolanda Bello.

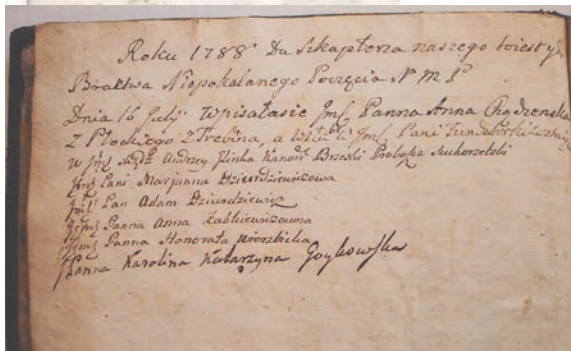
Dom zakonny marianów w Stockbridge (USA)

*Św. Stanisław Papczyński pochylony nad konającym husarem. Kompozycja ukazuje św. Stanisława jako Sługę konających.
Mal. Aleksander Maj (1934).
Dom zakonny w Warszawie na Pradze*

Księga Bractwa
 Niepokalanego
 Poczęcia NMP
 (klasztoru
 marianów
 w Balsamão
 w Portugalii)
 z 1774 r.
 Archiwum
 generalne
 marianów
 w Rzymie

Księga Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP
 z lat 1777-1788. Klasztor marianów w Goźlinie

*Śługa Boży o. Kazimierz Wyszyński
(1700-1755), gorliwy promotor Bractwa
Niepokalanego Poczęcia i Niebieskiego Szkaplerza.
Mal. Antonio J. Padrão (XVIII w.).
Klasztor marianów w Balsamão w Portugalii*

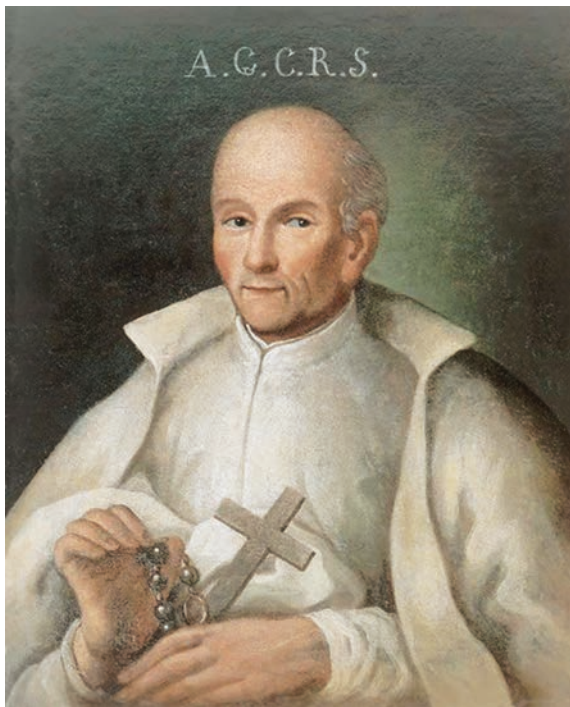

*Matka Boża Balsameńska trzymająca
w prawej dłoni Niebieski Szkaplerz.
Fragment z portretu o. K. Wyszyńskiego,
pędzla A. Padrão*

*Chrystus miłosierny,
Maryja Niepokalanie Poczęta
i św. Stanisław Papczyński (kompozycja),
W. Pyrzanowski,
Warszawa (Centrum SPM)*

autor nieznany, XVII/XVIII w., Skórzec (klasztor marianów)

„Zostawiam obraz mej osoby ciekawym do oglądania, obraz zaś życia Pana mojego, Jezusa Chrystusa, do naśladowania”.

św. Stanisław Papczyński

ZAPRENUMERUJ

ZESZYTY *Maryjne*

Dwumiesięcznik maryjny

Pismo czcicieli
Matki Bożej

Pomoże Ci:

- Poznawać Maryję
- Umiłować Maryję
- Naśladować Maryję

Prenumerata

roczna (zwykła) 30 zł

roczna (dar serca) 50 zł

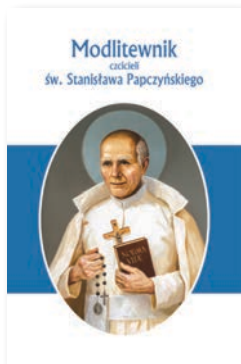
Prenumerata jest przyjmowana przez cały rok

(63) 270 77 20

Centrum Formacji Maryjnej
Licheń

Modlitewnik czcicieli św. Stanisława Papczyńskiego

ks. Janusz Kumala MIC (oprac.)

10 x 15 cm
ss. 292

W modlitewniku znajdziesz:

- codzienne modlitwy poranne i wieczorne,
- wybrane modlitwy św. Stanisława,
- nabożeństwa z rozważaniami św. Stanisława: droga krzyżowa, różaniec, nowenna za zmarłych i inne,
- modlitwy do św. Stanisława w różnych intencjach i potrzebach,
- pieśni ku czci Świętego i modlitwy związane z jego duchowością.

Modlitewnik ubogaci twoje
codzienne spotkania z Bogiem!

Zamówienia: Centrum Formacji Maryjnej
tel. (63) 270 77 20 (pn.-pt. 7.00-15.00)
e-mail: ksiegarnia@maryja.pl
www.lichen.maryja.pl

